

HRVATSKI SABOR

KLASA: 934-01/14-01/01

URBROJ: 65-14-02

Zagreb, 16. travnja 2014.

P.Z. br. 657

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o pomorskom dobru i morskim lukama*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavio Klub zastupnika Hrvatske demokratske zajednice, aktom od 16. travnja 2014. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njegovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Klub je odredio Branka Bačića, Josipa Borića i Branku Juričev Martinčev, zastupnike u Hrvatskome saboru.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

HRVATSKI SABOR

KLUB ZASTUPNIKA HDZ-A

Zagreb, 15. travnja 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske i članka 172. Poslovnika Hrvatskog sabora, podnosimo **Prijedlog Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama.**

Sukladno članku 174. stavku 2. Poslovnika Hrvatskog sabora, u postupku donošenja Zakona na sjednici Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela, sva potrebna obrazloženja u ime predlagatelja dat će zastupnici Branko Bačić, Josip Borić i Branka Juričev Martinčev.

Predsjednik Kluba HDZ-a

Tomislav Karamarko

KLUB ZASTUPNIKA HDZ-a

PRIJEDLOG ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

Zagreb, travanj 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u odredbi članka, 2. stavka 4. i članka 52. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01. i 76/10.).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

II.a Ocjena stanja

U jedanaestogodišnjoj primjeni Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) uočene su određene nejasnoće glede nekih pitanja vezanih za materiju navedenog Zakona.

Iako je prije osam godine Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama izmijenjen, te su neka pitanja preciznije definirana, ostalo je i dalje određenih nejasnoća, a ujedno se javila potreba da se neka pitanja drugačije urede.

Budući da analiza važećeg Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama ukazuje na potrebu da se niz pitanja drugačije regulira, umjesto izmjena i dopuna važećeg Zakona predložimo novi Zakon kako ne bi došlo do pravne nesigurnosti i nejasnoća u primjeni.

Nadalje, i s donošenjem Zakona o koncesijama („Narodne novine“, br. 143/2012.) kao krovnog Zakona iz područja koncesija, javila se potreba usklađenja Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama s istim.

II.b Osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

- Definira se da je pomorsko dobro opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, te da je po svojoj naravi u općoj uporabi na kojem se ne može stjecati pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi.
- Propisuje se širina kopnenog prostora koje se smatra pomorskim dobrom po samom Zakonu, te se isto utvrđuje rješenjem kao deklaratornim aktom, dok se rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra kao konstitutivni akt donosi samo u slučaju naknadnog proširenja ili suženja granice.
- Mijenja se postupak određivanja granice pomorskog dobra, na način da granice pomorskog dobra utvrđuje županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra. Nadalje, županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra utvrđuje i granice lučkog područja luka posebne namjene. Granice luka otvorenih za javni promet utvrđuje osnivač na prijedlog nadležne lučke uprave.
- Propisuje se da Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske donosi Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom za desetogodišnje razdoblje i Strateški plan upravljanja i razvoja morskih luka za desetogodišnje razdoblje.

- Osniva se Savjet za pomorsko dobro i morske luke kao međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom i morskim lukama.
- Uvodi se daljnja decentralizacija upravljanja pomorskim dobrom proširenjem ovlasti županija i davanjem ovlasti velikim gradovima i općinama.
- Uvodi se daljnja decentralizacija raspolaganja sredstvima za upravljanje pomorskim dobrom u korist područne (regionalne) i lokalne samouprave.
- Određuje se da su prihod županijskog proračuna sredstava od naknade koju za uporabu pomorskog dobra plaćaju vlasnici brodica upisanih u očevidnik brodica i vlasnici jahti upisanih u upisnik jahti.
- Ukidaju se koncesijska odobrenja, a uvode se dozvole koje se pod određenim uvjetima mogu davati i temeljem javnog natječaja.
- Uvodi se odobrenje za posebnu uporabu pomorskog dobra koje se daje na zahtjev za uporabu pomorskog dobra i/ili građenje građevina na pomorskom dobru za potrebe djelatnosti koje se ne obavljaju radi stjecanja dobiti ili se u vezi s tom djelatnošću ne stječe dobit. Nadalje, posebna uporaba pomorskog dobra daje se i za uporabu pomorskog dobra i/ili građenje građevina na pomorskom dobru za potrebe tijela državne uprave ili pravnih osoba koje imaju javne ovlasti.
- Mijenja se nadležnost i postupak za davanje koncesija na pomorskom dobru radi usklađenja istih sa Zakonom o koncesijama, ali i radi provođenja decentralizacije upravljanja pomorskim dobrom. U tijeku izrade ovog Prijedloga zakona Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture uputilo u postupak savjetovanja sa zainteresiranom javnošću Nacrt prijedloga zakona o pomorskom dobru i morskim lukama. Tim Nacrtom zakona definiran je postupak koncesioniranja pomorskog dobra u svrhu njegova gospodarskog korištenja, a koji je usuglašen sa novim Zakonom o koncesijama. Iz tog razloga ovaj Prijedlog zakona u glavi koja se odnosi na koncesije koristi u značajnom dijelu navedeni tekst Nacrta zakona.
- Uvodi se dužnost davatelja koncesije na provođenje pripremnih radnji za davanje koncesije sukladno postupcima i radnjama određene Zakonom o koncesijama.
- Detaljnije se uređuje založno pravo na koncesiji kao i prava založnog vjerovnika u slučaju zakašnjenja koncesionara.
- Propisuju se rokovi za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, koje u slučaju od posebnog interesa i značaja za Republiku Hrvatsku, Vlada Republike Hrvatske može dati, uz suglasnost Hrvatskoga sabora, najduže do 75 godina.
- Uvodi se institut koncesije na zahtjev.
- Definišu se morske plaže i sidrišta.
- Propisuje se da upravna vijeća luka otvorenih za javni promet od državnog značaja čine pored predstavnika Vlade Republike Hrvatske, županije, grada odnosno općine na čijem je područje sjedište lučke uprave i jedan predstavnik svih koncesionara koji obavljaju djelatnost na lučkom području.
- Osniva se Savjet za razvoj svake pojedine luke otvorene za javni promet od državnog značaja kojeg čine predstavnici državnih tijela i pravnih osoba čija je djelatnost od značaja i utječe na konkurentnost luke.
- Utvrđuje se nadležnost županijskih skupština da na svojim područjima određuju broj lučkih uprava kao i lučka područja pojedine lučke uprave.
- Određuje da poslove nadzora nad izvršavanjem dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru iz članka 32. ovoga Zakona provode komunalni redari.

Pomorsko dobro kao jedan od najvrednijih prirodnih resursa, izniman je gospodarski potencijal koji pravilnom zakonskom regulativom utemeljenom na održivom razvoju osnova je svekolikog razvoja Republike Hrvatske. Stoga, s jedne strane čuvajući tu prirodnu baštinu

te ujedno s druge strane omogućujući gospodarsko korištenje, stvaraju se pretpostavke da Hrvatska adekvatno iskoristi svoj geostrateški položaj mediteranske i pomorske države. Upravo na tom tragu ovakvim Prijedlogom zakona mogu se realizirati navedeni ciljevi.

II.c Posljedice koje će proizaći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama omogućio bi se brži i uspješniji gospodarski razvitak Republike Hrvatske kao pomorske zemlje, olakšalo bi se investicijska ulaganja u lučku infra i suprastrukturu.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama bit će potrebno osigurati sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske radi pripremanja budućih natječaja za koncesije sukladno novo utvrđenom postupku koji zahtjeva sredstva u cilju izrade natječajne dokumentacije.

PRIJEDLOG ZAKONA O POMORSKOM DOBRU I MORSKIM LUKAMA

1. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje pojam i pravni režim pomorskog dobra, utvrđivanje njegovih granica, upravljanje i zaštita pomorskog dobra, upis pomorskog dobra, uporaba i korištenje, pravna zaštita, razvrstaj morskih luka, lučko područje, osnivanje lučkih uprava, lučke djelatnosti i njihovo obavljanje, gradnja i korištenje lučke nadgradnje i podgradnje, te bitna pitanja o redu u morskim lukama.

(2) Na zaštitu morske obale i mora od onečišćenja, osim onečišćenja s plovnih i plutajućih objekata, primjenjuju se propisi o vodama i propisi o zaštiti okoliša.

Članak 2.

Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeća značenja:

1. *luka* označava morsku luku, tj. morski i s morem neposredno povezani kopneni prostor s izgrađenim i neizgrađenim obalama, lukobranima, uređajima, postrojenjima i drugim objektima namijenjenim za pristajanje, sidrenje i zaštitu brodova, jahti i brodica, ukrcaj i iskrcaj putnika i robe, uskladištenje i drugo manipuliranje robom, proizvodnju, oplemenjivanje i doradu robe te ostale gospodarske djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi;
2. *luka otvorena za javni promet* jest morska luka koju, pod jednakim uvjetima, može upotrebljavati svaka fizička i pravna osoba sukladno njenoj namjeni i u granicama raspoloživih kapaciteta;
3. *luka posebne namjene* jest morska luka koja je u posebnoj uporabi pravnih ili fizičkih osoba (luka nautičkog turizma, industrijska luka, brodogradilišna luka, ribarska luka i dr.) ili državnog tijela (vojna luka);
4. *lučko područje luke* jest područje morske luke, koje obuhvaća jedan ili više morskih i kopnenih prostora (lučki bazen), koje se koristi za obavljanje lučkih djelatnosti, a kojim upravlja lučka uprava, odnosno koncesionar;
5. *koncesija* je ugovorom uređeni pravni odnos na temelju kojeg se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće uporabe i daje na posebnu uporabu u skladu s Zakonom o koncesijama i ovim Zakonom;
6. *lučka podgradnja (infrastruktura)* jesu, operativne obale i druge lučke zemljišne površine, lukobrani i drugi objekti infrastrukture (npr. lučke cestovne i željezničke prometnice, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža, objekti za sigurnost plovidbe u luci i sl.),
7. *lučka nadgradnja (suprastruktura)* jesu građevine izgrađene na lučkom području (upravne zgrade, skladišta, silosi, rezervoari i sl.), te drugi kapitalni prekrajni objekti (stalno učvršćene dizalice i sl.);

8. *prekrcajna oprema* su pojedinačni uređaji, strojevi, procesne instalacije, lučke dizalice i drugi proizvodi od kojih se sastoji postrojenje ili su samostalno ugrađeni u građevinu i služe tehnološkom procesu u luci i ne čine pomorsko dobro;
9. *objekti infrastrukture* jesu ceste, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telefonska mreža i sl.;
10. *koncesionar* je fizička osoba nositelj obrta (imatelj) i pravna osoba registrirana za obavljanje djelatnosti koje su predmet koncesije, a s kojom je davatelj koncesije potpisao ugovor o koncesiji;
11. *otpad s brodova* je sav otpad uključujući fekalije i ostatke, osim ostataka tereta, koji nastaje za vrijeme iskorištavanja broda i na koje se odnose Dodaci I., IV. I V. MARPOL konvencije 73/78 kako je izmijenjeno i dopunjeno i otpad vezan za teret kako je definiran u Smjernicama za primjenu Dodatka V. MARPOL konvencije 73/78;
12. *Ministarstvo* je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove pomorstva;
13. *ministar* je ministar u ministarstvu nadležnom za poslove pomorstva.

1.1. POJAM POMORSKOG DOBRA

Članak 3.

Pomorsko dobro je opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, ima njezinu osobitu zaštitu, a upotrebljava se pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Članak 4.

(1) Pomorsko dobro postoji po samom Zakonu, a isti čine unutarnje morske vode i teritorijalno more, njihovo dno i podzemlje, te dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj uporabi ili je proglašen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, dijelom kopna kao pomorskim dobrom po samom Zakonu smatraju se: morska obala, luke, nasipi, sprudovi, hridi, grebeni, plaže, kupališta, mulovi, lukobrani, rive, gatovi, ušća rijeka koje se izljevaju u more, kanali spojeni s morem do crte razgraničenja, te u moru i morskom podzemlju živa i neživa prirodna bogatstva, otočići do 4000 m².

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovog članka mogu se izlučiti iz pomorskog dobra zgrade i druge građevine sa zemljištem koje služi redovnoj uporabi zgrade, koje nisu bile niti su sada u funkcionalnoj vezi s morem, a izgrađene su prije 15. veljače 1968., iako leže unutar pojasa od šest metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda (zgrade u starim gradskim jezgrama i sl.).

(4) U zemljište iz stavka 3. ovog članka na kojem je izgrađena zgrada ili druga građevina i koje čini okućnicu ne ulazi pomorsko dobro između mora i zidova takve zgrade, odnosno građevine, samo u slučaju da je odijeljeno ogradnim zidom izgrađenim u isto vrijeme kada i zgrada, odnosno druga građevina.

(5) O izlučivanju iz režima pomorskog dobra tijelo nadležno za utvrđivanje granice pomorskog dobra donosi posebno konstitutivno rješenje, kojim se ukida status pomorskog dobra i utvrđuje nova granica pomorskog dobra.

Članak 5.

(1) Građevine i drugi objekti na pomorskom dobru koji su trajno povezani s pomorskim dobrom, osim građevina iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona, smatraju se pripadnošću pomorskog dobra.

(2) Na pomorskom dobru ne može se stjecati pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi.

(3) Građevine i drugi objekti nadgradnje na pomorskom dobru koji su trajno povezani s tim pomorskim dobrom pripadnost su pomorskog dobra.

(4) Način korištenja, evidentiranja i upisa u zemljišnu knjigu objekata nadgradnje propisuje ministar pravilnikom.

1.2. MORSKA OBALA I NASIPI

Članak 6.

(1) Morska obala se proteže od crte srednjih viših visokih voda mora i obuhvaća dio kopna koji je ograničen crtom do koje dopiru najveći valovi za vrijeme nevremena kao i onaj dio kopna koji po svojoj prirodi ili namjeni služi korištenju mora za pomorski promet i morski ribolov, te za druge svrhe koje su u neposrednoj - funkcionalnoj vezi s korištenjem mora, a koji je širok najmanje šest metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda.

(2) Crtu srednjih viših visokih voda utvrđuje Hrvatski hidrografski institut.

(3) Morskom obalom smatra se i uži dio kopna u situacijama koje će biti pobliže definirane propisom Vlade Republike Hrvatske.

(4) Povjerenstvo u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra dužno je zatražiti i pribaviti od Hrvatskog hidrografskog institut potvrdu o crti srednjih viših visokih voda za sve grafičke podloge na kojima je prikazana granica pomorskog dobra.

(5) Potvrda iz stavka 4. ovog članka čini sastavni dio rješenja o utvrđenoj granici pomorskog dobra.

Članak 7.

(1) Kopno nastalo umjetnim putem, tj. nasipavanjem mora do 15. veljače 1968. smatra se priraštajem izvorne - prirodne morske obale, te se granica pomorskog dobra utvrđuje prema definiciji pomorskog dobra.

(2) Kopno nastalo umjetnim putem, tj. nasipanjem mora nakon 15. veljače 1968. smatra se priraštajem izvorne - prirodne morske obale samo i ukoliko je isto nastalo na temelju građevinske dozvole odnosno akta za građenje, granica pomorskog dobra utvrđuje prema zakonskoj definiciji pomorskog dobra.

(3) Kopno nastalo nasipavanjem mora nakon 15. veljače 1968. ne smatra se priraštajem izvorne morske obale ukoliko isto nije nastalo na temelju građevinske dozvole odnosno akta za građenje ili u skladu s dokumentima prostornog uređenja, te se isto u cijelosti smatra pomorskim dobrom, a u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra pored istog kopna u pojas pomorskog dobra obuhvaća se i dio izvorne obale prema definiciji morske obale.

(4) Kopno koje je nastalo nasipavanjem mora iz stavka 1. i 2. ovog članka, a granicom nije u obuhvatu pojasa pomorskog dobra, u postupku evidencije u katastru nekretnina i zemljišnim knjigama upisati će se kao vlasništvo Republike Hrvatske.

(5) Vrijeme nastanka kopna nastalog umjetnim putem, tj. nasipavanjem mora utvrđuje nadležno upravno tijelo sukladno Zakonu o gradnji i o istom izvještava Povjerenstvo u slučajevima provođenja upravnog postupka utvrđivanja granica pomorskog dobra.

(6) Kopno nastalo nasipavanjem mora, a za koje je izdano rješenje o uklanjanju prema posebnom zakonu, u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra smatra se morem i treba ga vratiti u prvobitno stanje, a u postupku evidentiranja utvrđenog pomorskog dobra isti prostor ne evidentira se u katastru nekretnina i zemljišnim knjigama.

1.3. GRANICE POMORSKOG DOBRA

Članak 8.

(1) Rješenje o utvrđivanju granice je deklaratorni akt kojim se određuju nekretnine na pomorskom dobru, kao akt na temelju kojeg se obavlja upis pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi i katastru nekretnina.

(2) Rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra je konstitutivni akt samo u slučaju naknadnog proširenja ili suženja granice.

(3) Za nekretnine na pomorskom dobru koje su u zemljišnoj knjizi i/ili u katastru po kulturi i/ili oznaci zemljišta upisane kao morska obala, luka, kupalište, riva, sprud, hrid, plaža, greben i sl., a upisi i prikazi stanja na važećim katastarskim planovima odgovaraju stvarnom stanju u prostoru, nije potrebno donositi rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra kao akta za upis pomorskog dobra.

(4) Upis pomorskog dobra nekretnina iz stavka 4. ovoga članka provodi se na temelju isprava iz zemljišne knjige katastra nekretnine odnosno za nekretnine iz stavka 3. ovog članka na temelju utvrđivanja granice pomorskog dobra.

(5) Za nekretnine koje leže uz more, ali nisu označene po kulturi stavka 4. ovoga članka, u zemljišnoj knjizi, u listu „C“, zabilježiti će se teret „leži uz more“. Prijedlog radi zabilježbe podnijeti će, uz potvrdu tijela nadležnog za katastar, nadležno državno odvjetništvo.

(6) Pravilnikom o evidenciji i obilježavanju pojasa pomorskog dobra ministar propisuje radnje potrebne za evidentiranje pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi i katastru zemljišta odnosno nekretnina.

Utvrđivanje granice pomorskog dobra

Članak 9.

- (1) Granicu pomorskog dobra i granicu lučkog područja luka posebne namjene u upravnom postupku utvrđuje Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo).
- (2) Povjerenstvo ima sedam članova koje župan imenuje na prijedlog:
 - županijskog upravnog tijela nadležnog za poslove pomorstva (dva člana);
 - županijskog upravnog tijela nadležnog za poslove prostornog uređenja (jedan član);
 - nadležnog zemljišnoknjižnog suda (jedan član – promjenjivi);
 - Državne geodetske uprave – područnog ureda za katastar (jedan član – promjenjivi);
 - nadležne lučke kapetanije (jedan član – promjenjivi);
 - jedinice lokalne samouprave na čijem području se utvrđuje granica pomorskog dobra (jedan član- promjenjivi)
- (3) Odluku o osnivanju Povjerenstva donosi Župan.
- (4) Postupak i kriterije za utvrđivanje granice pomorskog dobra propisuje Vlada Republike Hrvatske.
- (5) Povjerenstvo je dužno donijeti Poslovnik o svom radu.
- (6) Administrativne i tehničke poslove za rad Povjerenstva obavlja županijsko upravno tijelo nadležno za poslove pomorstva.

Članak 10.

- (1) Granica pomorskog dobra utvrđuje se samo iznimno u slučaju dvojbe, je li dio kopna izvan propisanog zakonskog minimuma, prema svom prirodnom izgledu i/ili prema svojoj namjeni predstavlja pomorsko dobro u smislu zakonske definicije istog.
- (2) Povjerenstvo utvrđuje granicu pomorskog dobra sukladno Godišnjem planu upravljanja pomorskim dobrom i/ili iznimno na temelju zahtjeva stranke.
- (3) Zahtjev za utvrđivanjem granice pomorskog dobra i granice lučkog područja luka posebne namjene podnosi se županijskom upravnom tijelu nadležnom za poslove pomorstva.
- (4) Povjerenstvo je dužno odmah nakon pokretanja upravnog postupka bilo po Godišnjem planu i/ili zahtjevu stranke radi utvrđivanja granice pomorskog dobra dostaviti obavijest o pokretanju postupka Županijskom državnom odvjetništvu, radi podnošenja prijedloga za zabilježbu vođenja upravnog postupka utvrđivanja granice pomorskog dobra, u zemljišnoj knjizi.
- (5) Povjerenstvo je dužno rješenje o utvrđenoj granici pomorskog dobra s pripadajućom dokumentacijom dostaviti Županijskom državnom odvjetništvu, stranci koja je pokrenula zahtjev za utvrđivanjem granice pomorskog dobra, te svim drugim strankama koje imaju određena prava ili pravni interes za sudjelovanje u istom postupku.

Članak 11.

(1) Iznimno, u postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra morskom obalom kao pojasom pomorskog dobra može se smatrati dio kopna koji je uži od 6 metara od crte koja je vodoravno udaljena od crte srednjih viših visokih voda.

(2) Navedeno u stavku 1. ovog članka odnosi se na izgrađene građevine i zemljišta koja čine jednu jedinstvenu cjelinu, karaktera i namjene koja nije u neposrednoj - funkcionalnoj vezi s morem i koje se, osim uz more, mogu na isti na čin namijeniti i koristiti i u drugom prirodnom prostornom okruženju.

(3) Objektima iz prethodnog stavka smatraju se građevine s pripadajućim zemljištem kulturnog, vjerskog, povijesnog, tradicijskog, prometno javnog karaktera i službeno razvrstanog kao takvog, kao i građevine koje imaju ogradni/zaštitni karakter i funkciju, a izgrađene su u cijelosti unutar obuhvata čestica zemljišta/zgrada koje nisu u neposrednoj - funkcionalnoj vezi s morem i čija službena evidencija, počevši od trenutka njezinog službenog vođenja, ne upućuje da se radi o dijelu kopna koji se smatra pomorskim dobrom u smislu članka 4. stavka 1. i 2. ovog Zakona.

Članak 12.

(1) Na rješenja o utvrđenoj granici pomorskog dobra može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Za sva pitanja koja se odnose na upravni postupak vezan za utvrđivanje granice pomorskog dobra koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe posebnog zakona o općem upravnom postupku.

Članak 13.

(1) Utvrđena granica lučkog područja luka posebne namjene predstavlja granicu pomorskog dobra samo u slučaju da je ista utvrđena u skladu sa zakonskom definicijom morske obale, te da dio kopna izvan utvrđenog lučkog područja s istim područjem (ili s morem) nije u neposrednoj – funkcionalnoj vezi.

(2) U slučaju da granica lučkog područja luka posebne namjene nije utvrđena u skladu sa zakonskom definicijom morske obale, ista ne predstavlja granicu pomorskog dobra i za isto područje potrebno je provesti upravni postupak utvrđivanja nove granice lučkog područja ili u posebnom upravnom, postupku utvrditi i granicu pomorskog dobra prema zakonskoj definiciji morske obale i nasipa, ukoliko područje izvan utvrđenog lučkog područja nije s istim u neposrednoj - funkcionalnoj vezi.

(3) Za područja za koja se provodi upravni postupak utvrđivanja granice lučkog područja luka posebne namjene, utvrđivanjem iste ujedno je i utvrđena granica pomorskog dobra samo i u slučaju da je isti postupak proveden u skladu sa zakonskom definicijom morske obale.

Članak 14.

(1) Povjerenstvo će pokrenuti postupak izmjene granice pomorskog dobra po službenoj dužnosti ili na prijedlog zainteresirane stranke, ako postojeća granica pomorskog dobra nije sukladna ovom Zakonu.

(2) Kada se sužava postojeća granica pomorskog dobra na nekretnine koje su izgubile pravni status pomorskog dobra upisat će se kao vlasništvo Republike Hrvatske.

(3) U slučaju proširenja postojeće granice pomorskog dobra prijašnji vlasnik ima pravo na naknadu kao da je provedeno potpuno izvlaštenje.

2. UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

2.1. POJAM UPRAVLJANJA POMORSKIM DOBROM

Članak 15.

(1) Upravljanje pomorskim dobrom uključuje cjeloviti koordinirani proces radnji i aktivnosti koje se provode sukladno ovom Zakonu u cilju održivog gospodarskog korištenja, posebne uporabe i zaštite pomorskog dobra.

(2) Pomorskim dobrom upravlja, vodi brigu o zaštiti i odgovara Republika Hrvatska.

(3) Poslove upravljanja pomorskim dobrom u ime Republike Hrvatske koja obnaša vlast na pomorskom dobru obavlja Vlada Republike Hrvatske i Ministarstvo.

(4) Ministarstvo vodi jedinstvenu nacionalnu bazu podataka pomorskog dobra.

(5) Način izrade i vođenja jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra propisuje ministar pravilnikom.

Prava, obveze i odgovornost

Članak 16.

Pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom Republika Hrvatska prenosi na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te lučke uprave u opsegu i na način kako je određeno ovim Zakonom.

Politika upravljanja pomorskim dobrom

Članak 17.

(1) Politika upravljanja pomorskim dobrom predstavlja cjelovite mjere i aktivnosti koje se poduzimaju na svim razinama odlučivanja, a usmjerene su uspostavi održivog gospodarskog razvoja i zaštite pomorskog dobra sukladno međunarodno preuzetim obvezama i ovom Zakonu.

(2) Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske donosi Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom za desetogodišnje razdoblje i Strateški plan upravljanja i razvoja morskih luka za desetogodišnje razdoblje.

(3) Strateški plan upravljanja sadrži ciljeve i prioritete gospodarskog korištenja i zaštite pomorskog dobra i morskih luka kako na nacionalnoj tako i na regionalnoj i lokalnoj razini.

Integralno upravljanje pomorskim dobrom

Članak 18.

(1) Vlada Republike Hrvatske i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužne su u postupku upravljanja pomorskim dobrom sukladno međunarodno preuzetim obvezama Republike Hrvatske o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja uvažavati načela i na koordinirani način provoditi ciljeve integralnog upravljanja obalnim područjem.

(2) Koordinaciju aktivnosti iz stavka 1. ovog članka u postupku upravljanja, održavanja i zaštite pomorskog dobra provodi Ministarstvo.

Poslovi upravljanja pomorskim dobrom

Članak 19.

Upravljanje pomorskim dobrom osobito uključuje :

- predlaganje i donošenje zakonskih i drugih pravnih akata o pomorskom dobru i morskim lukama;
- redovno održavanje i unapređenje pomorskog dobra;
- brigu o zaštiti i korištenju pomorskog dobra;
- gradnju građevina na pomorskom dobru u funkciji opće uporabe;
- komunalni nadzor na pomorskom dobru;
- sanaciju i gradnju na pomorskom dobru koja je posljedica izvanrednih događaja i više sile;
- utvrđivanje i određivanje granica pomorskog dobra i lučkog područja;
- vođenje evidencije pomorskog dobra i baze podataka o pomorskom dobru;
- davanje pomorskog dobra na gospodarsko korištenje ili posebnu uporabu ili uskrata istoga;
- davanje dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru ;
- kontinuirani nadzor nad izvršavanjem preuzetih obveza na temelju koncesija, odobrenja i dozvola;
- koordinaciju između državne, regionalne i lokalne vlasti kako bi se izbjegli sektorski pristupi i osigurali cjeloviti strateški interesi Republike Hrvatske na pomorskom dobru;
- upravni i inspeksijski nadzor na pomorskom dobru.

2.2. SAVJET ZA POMORSKO DOBRO I MORSKE LUKE

Članak 20.

(1) Savjet za pomorsko dobro i morske luke je međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom i morskim lukama koje imenuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Zadaci Savjeta za pomorsko dobro i morske luke su:

- predlaganje rješenja i davanje mišljenja u postupku usklađivanja postojećih i novih zakonskih i provedbenih propisa o pomorskom dobru;

- predlaganje rješenja i davanje mišljenja u postupku realizacije investicija na pomorskom dobru kao i rješenja u cilju zaštite pomorskog dobra;
- davanje stručnih mišljenja i prijedloga o pojedinim pitanjima vezanim uz pomorsko dobro i morske luke.

(3) Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra imenuje članove Savjeta za pomorsko dobro i morske luke i to dva predstavnika Ministarstva i po jednog predstavnika

- ministarstva nadležnog za poslove prostornog uređenja;
- ministarstva nadležnog za poslove turizma;
- ministarstva nadležnog za poslove zaštite okoliša;
- ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva;
- ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa;
- Državne geodetske uprave;
- Državnog odvjetništva Republike Hrvatske;
- državnih lučkih uprava;
- županijskih lučkih uprava;
- jednog predstavnika koncesionara u lukama javnog prometa na prijedlog Hrvatske gospodarske komore;
- jednog koncesionara u lukama posebne namjene na prijedlog Hrvatske gospodarske komore.

(4) Savjet za pomorsko dobro i morske luke saziva i njegovim radom rukovodi ministar.

2.3. OBVEZE OPĆINA, GRADOVA, VELIKIH GRADOVA I ŽUPANIJA

Članak 21.

(1) Općine, gradovi i veliki gradovi redovno održavaju pomorsko dobro u općoj uporabi te sukladno dokumentima prostornog uređenja i godišnjem Planu upravljanja provode sanaciju i gradnju na pomorskom dobru koja nije posljedica izvanrednih događaja.

(2) Gradnja na pomorskom dobru iz stavka 1. ovog članka može se obavljati jedino za građevine koje trajno služe općoj uporabi (potporni i zaštitni zidovi, šetališta i odmorišta i sl.) izvan koncesijskog i lučkog područja.

(3) Odobrenje za gradnju sukladno stavku 2. ovog članka daje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na temelju godišnjeg plana upravljanja pomorskim dobrom.

Članak 22.

(1) Općine, gradovi i veliki gradovi dužni su štiti pravo na opću uporabu pomorskog dobra te svako nezakonito postupanje, samovlasno zauzeće, devastaciju i nasipavanje mora prijaviti nadležnim inspekcijskim tijelima.

(2) Nadzor i komunalni red u cilju zaštite opće uporabe pomorskog dobra provodi komunalno redarstvo jedinice lokalne samouprave sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima, a upravni i inspekcijski nadzor provode nadležna tijela sukladno ovom Zakonu.

(3) Komunalno redarstvo provodi nadzor nad radom ovlaštenika dozvole, te na prostoru pomorskog dobra koje nije u gospodarskoj i posebnoj uporabi niti je obuhvaćeno lučkim područjem.

(4) Sredstva od naplate novčanih kazni i globa prema propisima o komunalnom gospodarstvu na pomorskom dobru prihod je jedinice lokalne samouprave i namjenski se koristi za redovno održavanje i zaštitu pomorskog dobra u općoj uporabi.

Članak 23.

(1) Županije i veliki gradovi na svom području brinu i odgovaraju o održavanju, sanaciji i gradnji na pomorskom dobru u općoj uporabi potrebnoj radi otklanjanja posljedica izvanrednih događaja.

(2) Održavanje pomorskog dobra u općoj uporabi iz stavka 1. ovog članka smatra se izvanrednim održavanjem pomorskog dobra.

(3) Županija je obvezna provoditi Plan intervencije kod izvanrednog onečišćenja mora.

(4) Županije i veliki gradovi daju pomorsko dobro na gospodarsko korištenje i posebnu uporabu sukladno ovom Zakonu.

(5) Na zahtjev općine, odnosno grada, županijska skupština na prijedlog župana može ovlaštenje za davanje koncesije u okviru njihove teritorijalne nadležnosti povjeriti općini, odnosno gradu.

2.4. ZAŠTIĆENO PODRUČJE

Članak 24.

(1) Pomorsko dobro na zaštićenom području redovno održava pravna osoba koja upravlja tim područjem radi ostvarivanja ciljeva zbog kojih je zaštita uspostavljena.

(2) U zaštićenim dijelovima prirode proglašenom od Hrvatskog sabora ili Vlade Republike Hrvatske koncesije na pomorskom dobru daje Vlada Republike Hrvatske sukladno članku 46. stavku 1. ovog Zakona, a na ostalim zaštićenim područjima koncesije daje županijska skupština sukladno članku 46. stavku 5. ovog Zakona.

(3) Prethodnu suglasnost za pokretanje postupka davanja koncesije na zaštićenom području daje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove zaštite prirode.

(4) Sredstva ostvarena od naknada za dozvole i koncesije na zahtjev namjenski se koriste za održavanje i zaštitu pomorskog dobra.

2.5. PLAN UPRAVLJANJA POMORSKIM DOBROM

Članak 25.

(1) Plan upravljanja pomorskim dobrom donosi predstavničko tijelo županije na prijedlog župana, odnosno predstavničko tijelo velikog grada na prijedlog gradonačelnika, uz prethodnu suglasnost Ministarstva

(2) Plan iz stavka 1. ovog članka mora biti usuglašen sa Strateškim planom upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i Strateškim planom upravljanja i razvoja morskih luka Republike Hrvatske nakon njihovog donošenja.

(3) Plan iz stavka 1. ovog članka sadrži planirane aktivnosti na pomorskom dobru i prioritete njihove realizacije, izvore sredstava za njihovu realizaciju, plan određivanja i izmjena granica pomorskog dobra i lučkog područja, plan održavanja i sanacije pomorskog dobra, plan davanja koncesija, odobrenja i dozvola, plan nadzora koncesionara, ovlaštenika posebne uporabe kao i ovlaštenika dozvola za obavljanje gospodarske djelatnosti na pomorskom dobru.

(4) Plan iz stavka 1. kada ga donosi veliki grad ne sadrži plan određivanja i izmjene granica pomorskog dobra i lučkih područja.

(5) Plan iz stavka 1. ovog članka donosi se za razdoblje od tri godine.

(6) Sukladno planu iz stavka 1. ovog članka, načelnici općina, odnosno gradonačelnici gradova dužni su donijeti godišnji plan upravljanja pomorskim dobrom za narednu godinu koji mora biti usuglašen sa županijskim planom te ga svake godine najkasnije do 15. studenog dostaviti županu na suglasnost.

(7) Usuglašene godišnje planove upravljanja pomorskim dobrom općina i gradova sa županijskim planom upravljanja pomorskim dobrom župan je dužan dostaviti Ministarstvu najkasnije do kraja tekuće godine.

(8) Načelnici odnosno gradonačelnici dužni su najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu dostaviti pisano izvješće o izvršenju godišnjeg plana upravljanja pomorskim dobrom nadležnom upravnom tijelu županije.

2.6. SREDSTVA ZA UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Članak 26.

Sredstva za upravljanje pomorskim dobrom izvanlučkog područja i sredstva za određivanje granice pomorskog dobra i lučkog područja čine :

- sredstva od naknada za koncesije;
- sredstva od naknada za odobrenja za posebnu uporabu;
- sredstva od naknada za dozvole;
- sredstva od naknade za štete nastale na pomorskom dobru po bilo kojoj osnovi;
- sredstva od naknade koju za uporabu pomorskog dobra plaćaju vlasnici jahti i brodić;
- sredstva koja se osiguravaju u državnom proračunu i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Članak 27.

(1) Naknada za koncesije i odobrenja na izvanlučkom području pomorskog dobra i za luke posebne namjene se uplaćuje:

- 25% u korist državnog proračuna;
- 40% u korist proračuna županije;

35% u korist proračuna općine ili grada.

(2) Sredstva od naknada za dozvole na pomorskom dobru prihod su općina i gradova.

(3) Sredstva od naknada za koncesije za korištenja nautičkih sidrišta i privezišta prihod je proračuna županije i općine, odnosno grada u jednakim dijelovima.

(4) Sredstva od naknade štete nastale na pomorskom dobru po bilo kojoj osnovi prihod su državnog proračuna.

(5) Sredstva od naknade koju za uporabu pomorskog dobra plaćaju vlasnici brodica upisanih u očevidnik brodica i vlasnici jahti upisanih u upisnik jahti prihod je županijskog proračuna, a koriste se namjenski sukladno odredbama ovoga Zakona.

(6) Visinu naknade iz stavka 4. ovoga članka i način plaćanja propisuje ministar pravilnikom.

(7) Način uplaćivanja naknada za koncesije i odobrenja na pomorskom dobru propisuje ministar financija pravilnikom na prijedlog ministra.

3. UPORABA I KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Članak 28.

(1) Uporaba i korištenje pomorskog dobra uređuje se ovim Zakonom i odredbama zakona koji uređuju koncesije.

(2) Uporaba i korištenje pomorskog dobra obuhvaća :

- opću uporaba pomorskog dobra;
- posebnu uporaba pomorskog dobra;
- gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(3) Pravo na posebnu uporabu stječe se na temelju odobrenja, a pravo na gospodarsko korištenje stječe se na temelju koncesije.

3.1. OPĆA UPORABA POMORSKOG DOBRA

Članak 29.

(1) Opća uporaba pomorskog dobra podrazumijeva da se svatko može služiti pomorskim dobrom u svrhe određene prirodom i namjenom pomorskog dobra, na jednak i ravnopravan način.

(2) Na dijelu pomorskog dobra sukladno ovom Zakonu opća uporaba se može ograničiti, a iznimno isključiti na određeno vrijeme i dati na gospodarsko korištenje i posebnu uporabu pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom.

(3) Osobama u nevolji ne smije se zabraniti pristup pomorskom dobru.

Članak 30.

- (1) Nitko nema pravo na posjed pomorskog dobra u općoj uporabi.
- (2) Pravo na posjedovnu zaštitu na pomorskom dobru ima koncesionar, ovlaštenik odobrenja i nadležna lučka uprava kada na temelju koncesije, odobrenja za posebnu uporabu i akta o osnivanju nadležne lučke uprave koriste pomorsko dobro.

Članak 31.

- (1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave sukladno dokumentima prostornog uređenja u postupku upravljanja pomorskim dobrom na temelju članka 21. i 23. ovog Zakona mogu graditi nove i sanirati postojeće građevine koje su u javnom interesu ili općoj uporabi.
- (2) U postupku izdavanja dokumentacije za gradnju iz stavka 1. ovog članka Ministarstvo daje prethodnu suglasnost.

3.1.1. Dozvole na pomorskom dobru

Članak 32.

- (1) Dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru kojima se ne ograničava niti isključuje opća uporaba pomorskog dobra daje Vijeće za davanje dozvola na pomorskom dobru.
- (2) Sukladno odobrenom godišnjem planu upravljanja dozvole se daju na vremensko razdoblje do tri godine.
- (3) Vijeće za davanje dozvola na pomorskom dobru ima ukupno pet članova.
- (4) Općinsko, odnosno gradsko vijeće imenuje tri člana, a po jednog predstavnika županije i lučke kapetanije u vijeće imenuju čelnici nadležnih tijela.
- (5) Troškovi vijeća podmiruju se iz gradskog ili općinskog proračuna.

Članak 33.

- (1) U postupku davanja dozvola na pomorskom dobru kada broj djelatnosti nije ograničen dozvola se izdaje svakom podnositelju zahtjeva ako ispunjava propisane uvjete.
- (2) Ako je broj dozvola ograničen na temelju godišnjeg plana upravljanja pomorskim dobrom općinski načelnik ili gradonačelnik donosi odluku o raspisivanju javnog natječaja za davanje dozvola na pomorskom dobru.
- (3) Rješenje o davanju dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru je upravni akt.
- (4) Protiv rješenja Vijeća za davanje dozvola može se podnijeti žalba županiji.
- (5) Ovlaštenik dozvole može obavljati djelatnosti na pomorskom dobru samo u opsegu i granicama utvrđenim u dozvoli.

(6) Postupak, kriterije, način rada vijeća, visinu minimalne naknade i vrste djelatnosti za koje se može dati dozvola na pomorskom dobru propisuje ministar pravilnikom.

3.1.2. Naknada za uporabu pomorskog dobra

Članak 34.

Vlasnici brodica upisani u očevidnik brodica i vlasnici jahti upisani u upisnik jahti dužni su plaćati naknadu za uporabu pomorskog dobra.

3.2. POSEBNA UPORABA POMORSKOG DOBRA

Članak 35.

(1) Posebna uporaba pomorskog dobra je svaka uporaba pomorskog dobra koja nije opća uporaba ni gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(2) Pravo na posebnu uporabu stječe se na temelju odobrenja.

(3) Na temelju odobrenja za posebnu uporabu ne mogu se obavljati gospodarske djelatnosti na pomorskom dobru.

(4) Ovlaštenik odobrenja za posebnu uporabu stječe pravo uporabe i pravo gradnje na pomorskom dobru sukladno dokumentima prostornog uređenja i posebnim propisima.

(5) Ovlaštenik odobrenja za posebnu uporabu može upotrebljavati pomorsko dobro samo u opsegu i granicama ovlaštenja.

(6) Posebna uporaba pomorskog dobra daje se za:

-uporabu pomorskog dobra i/ili građenje građevina na pomorskom dobru, a koje se prema posebnom zakonu mogu graditi na pomorskom dobru, za potrebe djelatnosti koje se ne obavljaju radi stjecanja dobiti ili se u vezi s tom djelatnošću ne stječe dobiti;

-uporaba pomorskog dobra i/ili građenje građevina na pomorskom dobru za potrebe tijela državne uprave ili pravnih osoba koje imaju javne ovlasti (potrebe obrane, unutarnjih poslova, sigurnosti plovidbe, regulaciju rijeka, zaštitu prirode i okoliša i drugih sličnih potreba).

Odobrenje za posebnu uporabu

Članak 36.

1) Odobrenje za posebnu uporabu pomorskog dobra daje se na zahtjev. Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o odobrenju za posebnu uporabu na pomorskom dobru od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku u trajanju do 50 godina.

(2) Odluku o odobrenju za posebnu uporabu na pomorskom dobru od interesa i značaja za županiju daje županijska skupština, a na prostoru pomorskog dobra velikog grada gradsko vijeće velikog grada u trajanju do 30 godina.

(3) Odobrenje za posebnu uporabu na lučkom području luka otvorenih za javni promet daje upravno vijeće nadležne lučke uprave u trajanju do 10 godina.

(4) Na postupak davanja odobrenja za posebnu uporabu na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 46. stavka 3. i stavka 5. ovog Zakona.

(5) Protiv odobrenja iz stavka 2. i 4. ovog članka može se pokrenuti upravni spor.

(6) Protiv odobrenja iz stavka 3. ovog članka može se podnijeti žalba Ministarstvu.

Članak 37.

(1) Naknada za posebnu uporabu pomorskog dobra ovisi o opsegu ograničenja opće uporabe pomorskog dobra i javnom interesu za korištenje pomorskog dobra.

(2) Postupak davanja odobrenja, sadržaj odluke, vođenje evidencije i kriterije određivanja visine naknade za posebnu uporabu pomorskog dobra propisuje Vlada Republike Hrvatske.

3.3. GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

3.3.1. Koncesije na pomorskom dobru

Članak 38.

(1) Koncesije za gospodarsko korištenje i/ili gradnju objekata u funkciji gospodarskog korištenja pomorskog dobra daju se temeljem provedenog postupka javnog natječaja za namjenu prema dokumentima prostornog uređenja.

(2) Prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara stječu se na temelju ugovora o koncesiji.

(3) Na sva pitanja davanja koncesija i gospodarskog korištenja pomorskog dobra koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuju koncesije.

Članak 39.

Na koncesije na pomorskom dobru koje imaju obilježje javno-privatnog partnerstva na pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se propisi kojima se uređuje javno-privatno partnerstvo.

Prethodne radnje za davanje koncesije

Članak 40.

(1) Prethodne radnje davanja koncesije pokreće davatelj koncesije i utvrđuje vrstu i predmet koncesije.

(2) Iznimno, inicijativu za pokretanje prethodnih radnji davanja koncesije može dati osoba koja je zainteresirana za gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

(3) Davatelj koncesije provjerava da li su ispunjene pretpostavke za davanje koncesije, a osobito:

- usuglašenost predmeta koncesije sa planom upravljanja pomorskim dobrom;
- radi li se o pomorskom dobru utvrđenom na osnovi zakona, odnosno je li određena granica pomorskog dobra i pomorsko dobro upisano u zemljišnu knjigu;
- je li zahvat u prostoru koji je predmet koncesije u skladu sa prostornim planom.

Pripremne radnje za davanje koncesije

Članak 41.

(1) Ako su ispunjene pretpostavke za davanje koncesije, davatelj koncesije provodi pripremne radnje .

(2) Pripremne radnje uključuju:

- izradu studije opravdanosti ili analizu davanja koncesije;
- procjenu vrijednosti koncesije;
- imenovanje stručnog povjerenstva za koncesije;
- izradu dokumentacije za nadmetanje.

(3) Davatelj koncesije je dužan razriješiti imovinskopravne odnose na pomorskom dobru prije početka postupka davanja koncesije.

Studija opravdanosti davanja koncesije

Članak 42.

(1) Studiju opravdanosti davanja koncesije na pomorskom dobru izrađuje davatelj koncesije koji može sukladno posebnim propisima o koncesijama umjesto studije izraditi analizu davanja koncesije.

(2) Studija opravdanosti davanja koncesije ili analiza davanja koncesije treba uz podatke određene propisima o koncesijama uvijek sadržavati određenje vrste i predmeta koncesije, podatke za procijenjenu vrijednosti koncesije, predložene minimalne uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta, rok (vremenski raspon) na koji se daje koncesija, obrazloženje ima li koncesija značajke javno-privatnog partnerstva, te sve ostale podatke nužne za izradu dokumentacije za nadmetanje.

(3) U studiji opravdanosti ili analizi davanja koncesije treba biti navedeno ima li koncesionar pravo stjecanja prava vlasništva na zgradi ili drugoj građevini koju izgradi na temelju ovlasti iz koncesije i davanja koncesije u potkoncesiju.

(4) Studija odnosno analiza davanja koncesije može iznimno omogućiti da se naknada za koncesiju ne mora ugovoriti ako se utvrdi da nije ekonomski opravdana.

Procjena vrijednosti koncesije

Članak 43.

(1) Procijenjena vrijednost koncesije mora biti određena u trenutku u kojem davatelj koncesije započinje postupak davanja koncesije.

(2) Procijenjena vrijednost koncesije računa se na temelju podataka iz studije opravdanosti davanja koncesije, odnosno analize davanja koncesije te se na procjenu vrijednosti na odgovarajući način primjenjuju odredbe propisa o koncesijama.

Stručno povjerenstvo za koncesije

Članak 44.

(1) Stručno povjerenstvo za koncesije iz članka 46. stavak 1. i 2. ovog Zakona imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra, a članovi moraju biti predstavnici tijela državne uprave.

(2) Stručno povjerenstvo za koncesije iz članka 46. stavak 5. ovog Zakona imenuju županijska skupština na prijedlog župana odnosno gradsko vijeće velikog grada na prijedlog gradonačelnika, a članovi moraju biti predstavnici upravnih odjela.

(3) Zadatak stručnog povjerenstva između ostalog je pregled i ocjena pristiglih ponuda ili zahtjeva u postupku davanja koncesije, te suradnja sa davateljem koncesije u svim pripremnim radnjama davanja koncesije.

(4) Davatelj koncesije može imenovati jedno stručno tijelo za sve postupke davanja koncesije.

(5) O osnivanju stručnog povjerenstva davatelj koncesija dužan je obavijestiti ministarstvo financija.

Dokumentacija za nadmetanje

Članak 45.

(1) Davatelj koncesije izrađuje dokumentaciju za nadmetanje i dužan je omogućiti svakom gospodarskom subjektu pod jednakim uvjetima preuzimanje dokumentacije i izradu ponude sukladno ovom Zakonu i propisima o koncesijama.

(2) Uz podatke određene u propisu kojim se uređuju koncesije, u dokumentaciji za nadmetanje davatelj koncesije će u slučaju primjene kriterija ekonomski najpovoljnije ponude kriterije poredati po važnosti, prvenstveno vodeći računa o javnom interesu i ciljevima koji se žele ostvariti Strateškim planom upravljanja sukladno članku 17. ovog Zakona i ostalim planovima upravljanja pomorskim dobrom donesenim na osnovi ovog Zakona.

(3) Dokumentacija za nadmetanje može sadržavati iznos i dinamiku ukupnog investicijskog ulaganja kao i druge posebnosti oplemenjivanja i uređenja pomorskog dobra koje su ponuditelji dužni iskazati u svojoj ponudi, uključujući i opseg ograničenja opće uporabe pomorskog dobra.

Nadležnost za davanje koncesija

Članak 46.

(1) Koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku daje Vlada Republike Hrvatske u trajanju do 50 godina.

(2) Koncesije za gospodarsko korištenje od posebnog interesa i značaja za Republiku Hrvatsku gdje se ukupni gospodarski učinci ne mogu ostvariti u roku 50 godina, Vlada Republike Hrvatske može dati u trajanju preko 50 godina, a najduže do 75 godina uz suglasnost Hrvatskog sabora.

(3) Prethodne i pripremne radnje kao i postupak za davanje koncesije iz stavka 1. i 2. ovog članka, osim pregleda i ocjena pristiglih ponuda ili zahtjeva provodi Ministarstvo.

(4) Smatra se da je koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku ako uključuje pravo na izgradnju novih i korištenje postojećih građevina za koje je sukladno prostornim planovima i posebnim propisima iz područja prostornog uređenja utvrđeno da su od interesa i značaja za Republiku Hrvatsku.

(5) Koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra od značaja za županiju daje županijska skupština, odnosno na prostoru pomorskog dobra velikog grada gradsko vijeće velikog grada u trajanju do 30 godina.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka ako se gospodarski učinci koncesije od značaja za županiju ne mogu ostvariti u roku 30 godina, županijska skupština odnosno gradsko vijeće velikog grada mogu dati koncesiju za gospodarsko korištenje u trajanju najduže do 40 godina uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(7) Prethodne i pripremne radnje kao i postupak za davanje koncesije iz stavka 5. ovog članka, osim pregleda i ocjena pristiglih ponuda ili zahtjeva provodi nadležno upravno tijelo županije odnosno velikog grada.

(8) Ako Vlada Republike Hrvatske ocjeni da je određeni projekt od značaja i interesa za Republiku Hrvatsku uvijek može dati koncesiju za gospodarsko korištenje pomorskog dobra uz ograničenje vremenskog trajanja koncesije iz stavka 2. ovog članka.

Dokumentacija za zahvate u prostoru

Članak 47.

(1) Davatelj koncesije dužan je do dana slanja obavijesti o namjeri davanja koncesije za zahvate u prostoru po posebnim propisima ishoditi potrebnu dokumentaciju.

(2) Iznimno, davatelj koncesije može ovlastiti osobu koja je dala inicijativu za pokretanje prethodnih radnji za davanje koncesije da ishodi potrebnu dokumentaciju iz stavka 1. ovog članka.

(3) Ukoliko više osoba da inicijativu za pokretanje prethodnih radnji za davanje koncesije, a u roku od 30 dana od zaprimanja prve inicijative, ovlaštenje za ishođenje potrebne dokumentacije daje se temeljem javnog natječaja.

(4) Ukoliko osoba iz stavka 2. i stavka 3. ovog članka, koja je ishodila potrebnu dokumentaciju po ovlasti davatelja koncesije nije izabrana za koncesionara, ima pravo na povrat stvarnih troškova izrade dokumentacije od izabranog koncesionara.

Postupak davanja koncesija

Članak 48.

- (1) Postupak davanja koncesije započinje danom slanja na objavu obavijesti o namjeri davanja koncesije, a provodi se i završava sukladno posebnom propisu o koncesijama.
- (2) Obavijest o namjeri davanja koncesija mora među ostalim podacima sadržavati vrstu i predmet koncesije, procjenu vrijednosti koncesije, rok dostave ponude, kriterije za odabir ponude kao i obvezu isključenja ponuditelja u slučajevima iz stavka 3. i 4. ovog članka.
- (3) U postupku davanja koncesije ne mogu sudjelovati gospodarski subjekti koji su koristili pomorsko dobro bez valjane pravne osnove ili imaju neizvršene obveze iz ugovora o koncesiji, odobrenja za posebnu uporabu pomorskog dobra ili dozvole za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru.
- (4) U postupku davanja koncesije ne mogu sudjelovati gospodarski subjekti koji u trenutku podnošenja ponude imaju nepodmirene dospjele obveze po osnovi naknade za koncesiju, odobrenja ili dozvole, poreza ili ostalih javnih davanja.
- (5) Davatelj koncesije može poništiti postupak davanja koncesije i prije isteka roka za dostavu ponuda ako postanu poznate okolnosti koje bi, da su bile poznate prije pokretanja postupka davanja koncesije, dovele do neobjavljivanja obavijesti o namjeri davanja koncesije.

Ponuda i kriteriji za odabir

Članak 49.

- (1) Ponuda se dostavlja u roku određenom u obavijesti o namjeri davanja koncesije, a mora sadržavati zahtjeve i uvjete koji su navedeni u dokumentaciji za nadmetanje.
- (2) Na temelju uvjeta i kriterija iz dokumentacije za nadmetanje i posebnih propisa o koncesijama stručno povjerenstvo podnosi davatelju koncesije prijedlog odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja ili odluku o poništenju postupka davanja koncesije.

Odluka o davanju koncesije

Članak 50.

- (1) Odluku o davanju koncesije donosi davatelj koncesije na temelju nalaza i mišljenja stručnog povjerenstva za koncesije.
- (2) Odluka o davanju koncesije je upravni akt.

3.3.2. Koncesije na zahtjev

Članak 51.

(1) Koncesijom na zahtjev dokazuje se pravo na gospodarsko korištenje i/ili gradnju na pomorskom dobru sukladno dokumentima prostornog uređenja temeljem kojih se može graditi na pomorskom dobru i stječe pravo na:

- a) gospodarsko korištenje pomorskog dobra i/ili građenje građevina infrastrukture koje se dijelom nalaze na pomorskom dobru i čija izgradnja je uređena posebnim propisom i mogu se graditi na pomorskom dobru i lučkom području (ceste, pruge, mostovi, vodovodna, kanalizacijska, energetska, telekomunikacijska i dr.)
- b) gospodarsko korištenje pomorskog dobra kada je to posljedica ishodne koncesije prema posebnom propisu (solane, iskorištavanje mineralnih i rudnih bogatstava i sl.)
- c) gospodarsko korištenje privezišta izdvojenih industrijskih/ servisnih pogona za koje se doprema i otprema sirovina/gotovih proizvoda odvija pretežito morskim putem.
- d) gospodarsko korištenje servisnih privezišta od strane zajednice pravnih osoba i/ili fizičkih osoba vlasnika obrta, registriranih na području jedinice lokalne samouprave na čijem području se servisno privezište nalazi
- e) sportske luke

(2) Iznimno koncesija na zahtjev može se dati za gospodarsko korištenje plaže i/ili privezišta i/ili nautičkog sidrišta koja po svom položaju čini funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim, turističkim ili smještajnim objektom i nalazi se u turističkoj zoni izvan naselja.

(3) Iznimno koncesija na zahtjev može se dati za gospodarsko korištenje plaže i/ili privezišta i/ili nautičkog sidrišta koja po svom položaju čini funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim, turističkim ili smještajnim objektom najviše kategorije (pet zvjezdica) koji se nalazi unutar naselja.

Članak 52.

(1) Zahtjev za dobivanje koncesije, izuzev koncesije za servisno privezište, podnosi svaki gospodarski subjekt pojedinačno.

(2) Zahtjev mora sadržavati i ponudenu naknadu za koncesiju, koja ne može biti manja od naknade za koncesiju utvrđene posebnim propisom.

(3) Za koncesiju iz članka 51. stavka 2. i 3. ponuđena koncesijska naknada ne može biti niža od trostrukog iznosa koncesijske naknade postignute na natječaju za gospodarsko korištenje plaže/privezišta/sidrišta unutar iste turističke kategorizacije mjesta.

(4) Podnositelji zahtjeva za koncesiju mora dostaviti dokaze da ispunjava sve uvjete kao i ponuditelj na javnom natječaju za dodjelu koncesije.

(5) Podnositelj zahtjeva za dobivanje koncesije dužan je uz zahtjev predati plan i program zaštite i održavanja pomorskog dobra uključujući i dinamiku te visinu investicija na pomorskom dobru, kao i način te opseg ograničenja opće uporabe pomorskog dobra za vrijeme trajanja koncesije.

(6) Vlada Republike Hrvatske propisat će posebne uvjete za davanje koncesije na zahtjev te minimalne naknade za koncesije na pomorskom dobru.

Članak 53.

(1) Na osnovi podnesenog zahtjeva za koncesiju odlukom i ugovorom o koncesiji može se samo ograničiti, ali ne isključiti opća uporaba pomorskog dobra, osim u slučaju i pod uvjetima određenim ovim Zakonom.

(2) Podnositelj zahtjeva za koncesiju na pomorskom dobru mora pružiti dokaze da takvo korištenje ima svoje puno gospodarsko i sigurnosno opravdanje.

Članak 54.

(1) Koncesija na zahtjev daje se na temelju nalaza i mišljenja stručnog povjerenstva za koncesije.

(2) Iznimno, davatelj koncesije, vodeći računa o javnom interesu i položaju pomorskog dobra, može odlukom ograničiti ili potpuno isključiti dodijeljeno pomorsko dobro iz opće uporabe.

(3) O zahtjevu za dobivanje koncesije na zahtjev davatelj koncesije će donijeti odluku i s podnositeljem zahtjeva sklopiti ugovor o koncesiji.

(4) Odluka o davanju koncesije na zahtjev je upravni akt.

(5) Ako davatelj koncesije ne prihvati zahtjev ponuditelja za davanje koncesije, odlukom će odbiti zahtjev kao neosnovan.

(6) Na nadležnost davanja koncesija na zahtjev, trajanje koncesije i vođenje postupka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 46. ovog Zakona.

3.3.3. Ugovor o koncesiji

Članak 55.

(1) Davatelj koncesije i odabrani najpovoljniji ponuditelj ili podnositelj zahtjeva za davanje koncesije potpisuju ugovor o koncesiji.

(2) Ugovorom o koncesiji određuju se prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara u skladu s odredbama ovoga Zakona

(3) Ugovor o koncesiji mora biti sastavljen u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, podacima iz obavijesti o namjeri davanja koncesije, odabranom ponudom te odlukom o davanju koncesije.

Naknada za koncesiju

Članak 56.

(1) Koncesionar je dužan plaćati novčanu naknadu za koncesiju u iznosu i na način kako je to ugovoreno ugovorom o koncesiji.

(2) Prije sklapanja ugovora o koncesiji davatelj koncesije je dužan prikupiti od odabranog koncesionara odgovarajuća jamstva, odnosno instrumente osiguranja naplate naknade za koncesiju te naplate naknade štete zbog neispunjenja ugovornih obveza.

Rok davanja koncesije

Članak 57.

(1) Rok na koji se daje koncesija utvrđuje se u okviru vremenskog raspona koji su određeni ovim Zakonom.

(2) Prilikom određivanja roka na koji se daje koncesija davatelj koncesije sagledava ukupne gospodarske učinke koncesije potrebne da se ulaganja amortiziraju te uzima u obzir cjelovito postojeće stanje izgrađenosti i uređenosti pomorskog dobra koje se daje u koncesiju.

(3) Rok na koji je dana koncesija može se produžiti ako je produljenje nužno kao posljedica izmjena ugovora o koncesiji sukladno članku 58. ovog Zakona, a zahtjev se mora podnijeti najkasnije šest mjeseci prije isteka.

(4) Kada je nužno osigurati neprekinuto obavljanje gospodarskog korištenja pomorskog dobra davatelj koncesije je dužan najmanje šest mjeseci prije isteka roka na koji je koncesija dana pokrenuti novi postupak za davanje koncesije.

Izmjene ugovora o koncesiji

Članak 58.

(1) Ugovor o koncesiji može se, na prijedlog davatelja koncesije ili koncesionara, izmijeniti za vrijeme njegova trajanja samo kada su uvjeti i mogućnosti za nastanak izmjene bili predviđeni u dokumentaciji za nadmetanje i/ili ugovoru o koncesiji sukladno ovom Zakonu i zakonu koji uređuje koncesije.

(2) Ako je u ugovor o koncesiji potrebno unijeti bitne izmjene, davatelj koncesije pokrenut će novi postupak davanja koncesije i sklopiti novi ugovor o koncesiji uzimajući u obzir do tada učinjena ulaganja koncesionara.

3.3.4. Potkoncesija, podugovaranje i prijenos koncesije

Članak 59.

(1) Ugovor o potkoncesiji može biti sklopljen samo na temelju suglasnosti davatelja koncesije. Mogućnost davanja potkoncesije mora biti predviđena u ugovoru o koncesiji.

(2) Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji, koncesionar može s trećim osobama sklopiti podugovor o obavljanju sporednih djelatnosti koncesije i o tome izvijestiti davatelja koncesije.

(3) Ugovor o koncesiji koncesionar nije ovlašten prenijeti trećoj osobi.

(4) Iznimno, na temelju suglasnosti davatelja koncesije, koncesionar može ugovor o koncesiji prenijeti na treću osobu, koja ispunjava sve uvjete za dobivanje koncesije sukladno odredbama ovog Zakona.

(5) Ugovor o prijenosu koncesije potpisuju davatelj koncesije, dosadašnji koncesionar i novi koncesionar.

(6) Na sva pitanja sklapanja ugovora o potkoncesiji, podugovora i prijenosa koncesije koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se propisi koji uređuju koncesije.

3.3.5. Prestanak koncesije

Članak 60.

(1) Koncesija prestaje na način i pod uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuju koncesije.

(2) Na posljedice, prava i obveza iz ugovora o koncesiji, u slučaju prestanka koncesije primjenjuju se odredbe ovog Zakona, propisa o koncesijama i propisa o obveznim odnosima.

(3) Koncesija prestaje:

a) istekom roka na koji je dana,

b) smrću koncesionara fizičke osobe, odnosno prestankom koncesionara pravne osobe.

(4) Iznimno, kada koncesionar fizička osoba umre, a vođenje obrta se nastavi sukladno propisima o obrtu, njegovi nasljednici mogu stupiti na mjesto koncesionara, a u slučaju prestanka pravne osobe, pravni sljednici mogu stupiti na mjesto koncesionara.

(5) Koncesija iz stavka 3. točke b) ovoga članka ne prestaje ako nasljednici, odnosno pravni slijednici u roku od 3 mjeseca od dana smrti koncesionara, odnosno prestanka pravne osobe zatraže od davatelja koncesije potvrdu koncesije.

(6) Davatelj koncesije će potvrditi koncesiju ako nasljednik ili slijednik pravne osobe iz stavka 5. ovoga članka ispune uvjete iz članka 59. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 61.

(1) Nakon prestanka koncesije koncesionar ima pravo uzeti prinove koje je izgradio ako one nisu trajno povezane s pomorskim dobrom i ako je to moguće po prirodi stvari i bez štete za pomorsko dobro.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovog članka prinove se smatraju pripadnošću pomorskog dobra.

3.3.6. Upisnik koncesija i Registar koncesija

Članak 62.

(1) Davatelj koncesije dužan je voditi Upisnik koncesija na pomorskom dobru (u daljnjem tekstu: Upisnik) u koji se upisuju sve koncesije i potkoncesije na pomorskom dobru.

(2) Davatelj koncesije je dužan voditi Upisnik kao javnu knjigu u pisanom i elektroničkom obliku.

(3) Sadržaj i način vođenja Upisnika propisuje ministar pravilnikom.

(4) Registar koncesija vodi ministarstvo nadležno za financije te je davatelj koncesije nakon sklapanja ugovora o koncesiji dužan dostaviti ministarstvu nadležnom za financije ugovor, kao i sve izmjene istog, radi unosa u Registar koncesija.

(5) Registar koncesija se vodi sukladno propisima koji uređuju koncesije.

3.3.7. Pravna zaštita i rješavanje sporova

Članak 63.

(1) Pravna zaštita u postupku davanja svih koncesija uređenih ovim Zakonom provodi se u skladu s propisima kojima se uređuje javna nabava.

(2) Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave nadležna je za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima davanja koncesija.

(3) Rješavanje svih ili određenih sporova koji bi mogli nastati iz ugovora o koncesiji, ugovorne strane mogu podvrgnuti arbitraži čije je sjedište na području Republike Hrvatske.

(4) Ako ugovorne stranke nisu ugovorile arbitražno rješavanje sporova, isključivo je nadležan trgovački sud prema sjedištu davatelja koncesije.

3.3.8. Založno pravo na koncesiji

Članak 64.

(1) Na koncesiji se može osnovati založno pravo radi osiguranja tražbine nastale na temelju ugovora o kreditu kojeg je koncesionar kao dužnik sklopio ili hoće sklopiti s financijskom institucijom kao vjerovnikom radi pribavljanja financijskih instrumenata isključivo u svrhu provedbe ugovora o koncesiji, uz suglasnost davatelja koncesije.

(2) Založno pravo na koncesiji ovlašćuje založnog vjerovnika da zalogom osiguranu tražbinu, ne bude li mu o dospijeću ispunjena, namiri prijenosom koncesije na treću osobu pod pretpostavkama određenim ovim Zakonom.

Članak 65.

(1) U sporazumu o davanju koncesije u zalog, kojeg sklapaju koncesionar i založni vjerovnik, mora biti određeno navedena tražbina vjerovnika koja se osigurava i vrijeme njezina dospijeća, utvrđena vrijednost koncesije te izjava koncesionara da pristaje na osnivanje i upis založnog prava na koncesiji u Upisnik.

(2) Ugovor o osnivanju zaloga na koncesiji mora biti sastavljen u pisanom obliku, a potpis zastupnika odnosno opunomoćenika koncesionara na ugovoru mora biti javnobilježnički ovjeren.

(3) Za sklapanje ugovora o osnivanju zaloga na koncesiji opunomoćenik koncesionara mora imati posebnu punomoć od čijeg davanja nije proteklo više od šest mjeseci.

(4) Ugovor o osnivanju zaloga na koncesiji koji je sklopljen bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije, kao i ako prethodno nije utvrđena vrijednost koncesije je ništetan.

Članak 66.

(1) Založno pravo na koncesiji na temelju ugovora stječe se upisom u Upisnik prema vremenu kada je prijedlog za upis založnog prava proveden u službi koja vodi Upisnik.

(2) Založno pravo na koncesiji prestaje brisanjem iz Upisnika ili prestankom koncesije.

(3) Prijedlog za upis, ograničenje, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji iz Upisnika ovlašteni su podnijeti koncesionar, založni vjerovnik ili druga osoba koja za to ima pravni interes.

(4) Uz prijedlog za upis u Upisnik treba biti priložen ugovor ili druga isprava u izvorniku ili ovjerenom prijepisu, koja je pravni temelj za upis, ograničenje, prijenos ili brisanje založnog prava na koncesiji.

Članak 67.

(1) Ako ugovorom o osnivanju zaloga na koncesiji ili naknadnim sporazumom stranaka nije drukčije određeno koncesionar je kao založni dužnik ovlašten i dalje koristiti založenu koncesiju.

(2) Založni vjerovnik može uz pisanu suglasnost davatelja koncesije na treću osobu, koja ispunjava uvjete sposobnosti određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije, prenijeti ugovor o koncesiji prije dospijeća osigurane tražbine, ako založni dužnik koristi koncesiju na način koji može dovesti do raskida ugovora o koncesiji ili kojim značajno umanjuje vrijednost koncesije.

Članak 68.

(1) Založni dužnik je ovlašten, bez pristanka založnog vjerovnika, a uz suglasnost davatelja koncesije, založenu koncesiju opteretiti novim založnim pravom u korist nekog drugog vjerovnika pod uvjetima propisanim člankom 66. stavkom 1. ovog Zakona.

(2) Prvenstveni red upisa u istom ulošku Upisnika određuje se prema vremenu kada je služba koja vodi Upisnik provela prijedlog za upis.

Prava založnog vjerovnika u slučaju zakašnjenja koncesionara

Članak 69.

(1) Ako koncesionar zalogom osiguranu tražbinu ne ispunji do dana njezina dospjeća, založni vjerovnik je ovlašten pravo na namirenje osigurane tražbine ostvarivati prijenosom koncesije na treću osobu koja ispunjava uvjete sposobnosti određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije.

(2) Prije sklapanja ugovora o prijenosu koncesije iz stavka 1. ovog članka založni vjerovnik mora pribaviti prethodnu suglasnost davatelja koncesije na prijenos i zatražiti procjenu vrijednosti koncesije u vrijeme ostvarivanja prava na namirenje osigurane tražbine.

(3) Davatelj koncesije može uskratiti suglasnost za prijenos založene koncesije ako treća osoba ne ispunjava uvjete sposobnosti određene za koncesionara u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije.

(4) Procjena vrijednosti koncesije provodi se odgovarajućom primjenom zakona kojim se uređuju koncesije.

(5) Ugovor o prijenosu koncesije iz stavka 1. ovog članka, koji je sklopljen bez prethodne suglasnosti davatelja koncesije i ako nije prethodno pribavljena procjena vrijednosti koncesije, je ništetan.

Članak 70.

(1) Ugovor o prijenosu koncesije u pisanom obliku sklapaju davatelj koncesije, založni vjerovnik i treća osoba na koju se prenosi koncesija, a potpisi ugovornih strana na ugovoru moraju biti javnobilježnički ovjereni.

(2) U ugovoru o prijenosu koncesije iz stavka 1. ovog članka mora biti određeno preuzima li treća osoba – stjecatelj koncesije obvezu isplate novčane naknade za izvršeni prijenos koncesije i u kojem iznosu ili preuzima koncesiju opterećenu zalogom uz obvezu namirenja osigurane tražbine.

(3) Pri prijenosu koncesije na treću osobu iz članka 69. stavka 1. ovog Zakona založni vjerovnik je dužan postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika, uzimajući u obzir odnos utvrđene vrijednosti koncesije s vrijednošću osigurane tražbine.

(4) Založni dužnik je dužan predati založnom vjerovniku svu dokumentaciju o poslovanju koja je bitna za nastavak korištenja koncesije od strane stjecatelja na koga je prenesena.

Članak 71.

(1) Po jedan primjerak ugovora o prijenosu koncesije ugovorne strane dužne su dostaviti koncesionaru, davatelju koncesije i ministarstvu nadležnom za financije.

(2) O prijenosu koncesije na treću osobu ugovorne strane iz stavka 1. ovog članka dužne su obavijestiti založne vjerovnike koji su stekli založno pravo na koncesiji sukladno članku 70. stavak 1. ovog Zakona.

Članak 72.

(1) Na temelju ugovora o prijenosu koncesije i suglasnosti davatelja koncesije iz članka 70. stavka 2. ovog Zakona, treća osoba – stjecatelj koncesije ovlašten je tražiti brisanje koncesionara - založnog dužnika iz Upisnika i upis koncesije na svoje ime.

(2) Stjecatelj koncesije je ovlašten tražiti, na temelju ugovora o prijenosu koncesije i suglasnosti davatelja koncesije, ovrhu radi predaje u posjed nekretnina koje su predmet koncesije i poduzimanje drugih radnji potrebnih za stjecanje ovlaštenja na korištenje koncesije.

(3) Na stjecatelja koncesije prelaze prava i obveze iz ugovora o koncesiji nastali od dana njegova upisa u Upisnik.

(4) Prijenosom koncesije na stjecatelja koncesije ne prelaze prava i obveze po ugovorima što ih je založni dužnik sklopio s trećim osobama na temelju koncesije.

Članak 73.

(1) Ako se ugovorom o prijenosu koncesije stjecatelj koncesije obvezao založnom vjerovniku isplatiti novčanu naknadu za izvršeni prijenos, dio isplaćene naknade u iznosu koji prelazi ukupnu zalogom osiguranu tražbinu, založni je vjerovnik dužan predati založnom dužniku.

(2) Kada su se ugovorom o prijenosu koncesije ugovorne strane sporazumjele da stjecatelj koncesiju stječe opterećenu založnim pravom, obveza založnog dužnika na ime osigurane tražbine uključujući kamate i troškove nastale na temelju ugovora o osnivanju zalogu na koncesiji, smatra se namirenom i ona prestaje.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovog članka založno pravo na koncesiji drugih založnih vjerovnika koji su ga stekli nakon založnog vjerovnika koji ima prvenstveni red prestaje.

Članak 74.

(1) Ako je koncesija opterećena s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima tražbina koja ima prvenstveni red upisa u Upisniku.

(2) Ako je koncesija opterećena s više založnih prava, iznimno od članka 75. stavka 1. ovog Zakona, založni vjerovnik neće založnom dužniku predati iznos koji prelazi ukupnu zalogom osiguranu tražbinu, nego će taj iznos predati vjerovnicima koji imaju založno pravo na koncesiji prema prvenstvenom redu upisa u Upisniku, a tek po namirenju tražbina svih založnih vjerovnika, ostatak novca bit će predan založnom dužniku.

Članak 75.

Ako založni dužnik u roku ispuni svoju obvezu prema založnom vjerovniku, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je založni vjerovnik prenio založenu koncesiju na treću osobu, založni vjerovnik dužan je bez odgode založnom dužniku predati pisanu izjavu na kojoj je potpis javnobilježnički ovjeren radi brisanja zaloga u Upisniku.

Članak 76.

Na pitanja pravnog odnosa nastalog sklapanjem ugovora o osnivanju zaloga na koncesiji koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odgovarajuće odredbe propisa kojima se uređuju koncesije i založno pravo.

4. PROSTORNO UREĐENJE I GRADNJA

Članak 77.

(1) Ministarstvo sudjeluje u postupku izrade i donošenja svih dokumenata prostornog uređenja koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra.

(2) Ministarstvo daje mišljenje na nacrt konačnog prijedloga dokumenta prostornog uređenja.

Članak 78.

(1) Za zahvate u prostoru na pomorskom dobru za koje koncesiju ili odobrenje daje Vlada Republike Hrvatske, posebne uvjete utvrđuje Ministarstvo.

(2) U postupcima iz stavka 1. ovog članka, za sve druge zahvate u prostoru na pomorskom dobru posebne uvjete utvrđuje nadležna lučka kapetanija.

Članak 79.

(1) Tko počini štetu na prostoru pomorskog dobra dužan ju je nadoknaditi.

(2) Pod štetom se podrazumijeva imovinska i neimovinska šteta.

(3) Odgovornost za prouzročenu štetu i njezino popravljavanje prosuđuje se po pravilima zakona koji uređuje obvezne odnose.

5. MORSKE PLAŽE, SIDRIŠTA I PRIVEZIŠTA

5.1. MORSKE PLAŽE

Članak 80.

Morske plaže dijele se na prirodne i uređene.

Prirodna morska plaža

Članak 81.

- (1) Prirodna morska plaža uključuje kopneni i morski prostor pomorskog dobra u općoj uporabi očuvanih prirodnih karakteristika.
- (2) Kopneni dio prirodne plaže obuhvaća prostor nekonsolidiranog materijala (stijene, pijeska, šljunka, njihove kombinacije i sl.) koji se proteže od crte srednjih viših visokih voda do linije trajne vegetacije.
- (3) Prirodna plaža uključuje i širi prostor od onoga utvrđenog stavkom 2. ovog članka ako kopneni prostor plaže služi za neposredno uobičajeno korištenje mora.
- (4) Prirodnu plažu redovno održavaju općina, grad i pravna osoba koja upravlja zaštićenim područjem.
- (5) Prirodne plaže mogu se koristiti za obavljanje djelatnosti na osnovi dozvola ako obavljanje djelatnosti nije u suprotnosti s posebnim propisima o zaštiti prirode.

Uređena morska plaža

Članak 82.

- (1) Uređena morska plaža, sukladno prostornom planu, obuhvaća kopneni i morski prostor očuvanih prirodnih karakteristika (prirodna uređena plaža) kao i prostor plaže izmijenjenih prirodnih obilježja (umjetno uređena plaža) koji je infrastrukturno opremljen i uređen te označen i zaštićen s morske i kopnene strane.
- (2) Granica morskog prostora plaže u postupku davanja koncesije određuje uvažavajući potrebe korisnika plaže i sigurnost plovidbe.
- (3) Obzirom na funkciju i model upravljanja uređene morske plaže su:
 - Javna morska plaža;
 - Morska plaže hotela, kampova i turističkih naselja;
 - Morske plaže za posebne namjene.
- (4) Uređene morske plaže mogu se koristiti za obavljanje gospodarske djelatnosti isključivo na osnovi koncesije.

Javna morska plaža

Članak 83.

- (1) Javna morska plaža je samostalna uređena morska plaža koja se gospodarski koristi na temelju koncesije i koja služi većem broju turističkih objekata i građana.
- (2) Javna morska plaža mora biti propisno označena i zaštićena sa kopnene i morske strane i ovlaštenik koncesije mora osigurati sve utvrđene standarde sigurnosti.

Morske plaže hotela, kampova i turističkih naselja

Članak 84.

- (1) Morske plaže hotela, kampova i turističkih naselja su uređene morske plaže, koje su s izgrađenim turističkim sadržajima izvan granice pomorskog dobra povezane u funkcionalnu gospodarsku cjelinu.
- (2) Uspostavom funkcionalno-gospodarske cjeline koncesionar je dužan osigurati nesmetan prolaz (šetnica), kupanje odnosno korištenje.
- (3) Površina prostora plaže koji je povezan u funkcionalnu gospodarsku cjelinu s turističkim sadržajima ovisi o kapacitetu, kategoriji i vrsti objekata i određuje se posebnim propisima.

Članak 85.

- (1) Davatelj koncesije ne može isključiti opću uporabu plaže iz članka 84. stavka 1. ovog Zakona te je dužan osigurati i štititi javni interes korištenja plaže posebno u slučaju kada plaža po svojem položaju i funkciji treba zadovoljiti potrebe šireg kruga korisnika.
- (2) Iznimno, isključivo korištenje plaže može se dozvoliti za plaže koje su u funkciji turističkih objekata najviše kategorije sukladno ovom Zakonu.

Morske plaže za posebne namjene

Članak 86.

- (1) Morske plaže za posebne namjene su uređene morske plaže u posebnoj uporabi, a koje udovoljavaju zahtjevima i potrebama posebnih korisnika.
- (2) Morske plaže za posebnu namjenu se koriste na osnovi koncesije.

5.2. SIDRIŠTE

Prirodno morsko sidrište

Članak 87.

- (1) Prirodno morsko sidrište je dio morskog akvatorija potpuno očuvanih prirodnih karakteristika, a služi za sigurno sidrenje i označeno je u službenim pomorskim publikacijama.
- (2) Prirodno sidrište je u općoj uporabi te se sidrenje ne može naplaćivat osim sidrišta luka koja su u sastavu lučkog područja.
- (3) Za vrijeme boravka na sidrištu zabranjeno je bacanje i ispuštanje u more krutog i tekućeg otpada kao i sanitarnih voda.

Nautičko sidrište

Članak 88.

- (1) Nautičko sidrište je dio morskog akvatorija, koji je opremljen s napravama za sidrenje, a gospodarski se koristi sukladno prostornom planu, posebnim propisima o sigurnosti plovidbe i ovom Zakonu.
- (2) Granice nautičkog sidrišta i zaštićeno područje sidrišta moraju biti vidno i javno označeni s podacima o ovlaštenom koncesionaru i broju sidrenih naprava, a prilaz nautičkom sidrištu mora biti otvoren i siguran.
- (3) Koncesionar nautičkog sidrišta ili nadležna lučka uprava odgovaraju za sigurnost i red na sidrištu te mogu pružati i ostale usluge nautičarima sukladno ugovoru o koncesiji i ovom Zakonu.
- (4) Zaštićeno područje koncesijskog područja nautičkog sidrišta je dio morskog akvatorija prema obali i prema ostalom djelu morskog prostora koji neposredno okružuje nautičko sidrište na udaljenosti najmanje 50, a najviše 150 metara, od vanjske granice nautičkog sidrišta.
- (5) Davatelj koncesije utvrđuje zaštićeno područje nautičkog sidrišta na osnovu mišljenja lučke kapetanije.
- (6) U zaštićenom području je zabranjeno sidrenje plovnih objekata i hidroaviona vlastitim sidrenim sustavom, osim u slučaju više sile ili nevolje na moru dok one traju.
- (7) Iznimno od odredbi gornjeg stavka zabrana sidrenja ne odnosi se na brodice upisane u očevidnik brodica u nadležnoj ispostavi lučke kapetanije.
- (8) Na ostala pitanja sidrišta primjenjuju se odgovarajuće odredbe ovog Zakona kojima se uređuju morske luke.

5.3. PRIVEZIŠTE

Članak 89.

Privezište je samostalni infrastrukturni objekt (ponton, gat, mol, riva, privez) i dio morskog akvatorija koji služi za privez plovnih objekata, a može biti opremljeno napravama za pružanje usluge opskrbe vodom i električnome energijom, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno ovom Zakonu.

Servisno privezište

Članak 90.

Servisno privezište je samostalni infrastrukturni objekt (ponton, gat, riva, mol, privez) i dio morskog akvatorija, a koje je u funkciji obavljanja djelatnosti servisiranja plovnih objekata, te

namijenjeno za pristajanje plovila radi servisa, a gospodarski se koristi na temelju koncesije sukladno ovom Zakonu.

Članak 91.

Uvjete korištenja i zaštite prirodnih i uređenih morskih plaža, sidrišta i privezišta propisuje ministar pravilnikom.

6. LUKE

6.1. RAZVRSTAJ LUKA

Članak 92.

(1) Prema namjeni kojoj služe, luke se dijele na luke otvorene za javni promet i luke za posebne namjene.

(2) Luke iz stavka 1. ovoga članka mogu biti otvorene za međunarodni promet i luke otvorene za domaći promet.

(3) Luka može obuhvaćati jedan ili više lučkih bazena.

Članak 93.

(1) Prema veličini i značaju za Republiku Hrvatsku, luke otvorene za javni promet dijele se na:

1. luke državnog značaja,
2. luke županijskog značaja,
3. luke lokalnog značaja.

(2) Prema djelatnostima koje se obavljaju u lukama posebne namjene, te luke mogu biti:

1. vojne luke,
2. luke nautičkog turizma,
3. industrijske luke,
4. brodogradilišne luke,
5. sportske, ribarske i druge luke slične namjene.

(3) Prema značaju za Republiku Hrvatsku luke posebne namjene iz stavka 2. ovoga članka dijele se na:

1. luke od državnog značaja,
2. luke od županijskog značaja.

Članak 94.

(1) Vlada Republike Hrvatske propisuje mjerila za razvrstaj luka iz članka 93. stavka 1. ovoga Zakona i utvrđuje razvrstaj luka posebne namjene prema značaju za Republiku Hrvatsku, sukladno članku 93. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Kod utvrđivanja mjerila za razvrstaj luka, Vlada Republike Hrvatske uzet će u obzir ukupni promet svake luke u proteklom desetogodišnjem razdoblju i njegove osobine; operativni kapacitet luke; stanje lučke podgradnje i nadgradnje; sposobnost uređaja i usluga za opskrbu, održavanje i popravak plovila i luke; kakvoću i značaj prometnih veza sa zaleđem; prostorne i gospodarske mogućnosti daljnjeg razvoja luke i dr.

(3) Uvjete koje mora zadovoljiti pojedina luka nakon razvrstaja, posebice u svezi sigurnog uplovljavanja, privezivanja, sidrenje i boravaka plovnih objekata, kao i zaštite mora od one čišćenja propisati će Vlada Republike Hrvatske.

(4) Ministar donosi pravilnik o razvrstaju luka iz članka 93. stavka 1. ovoga Zakona, sukladno odluci o mjerilima za njihov razvrstaj.

Članak 95.

(1) Gradnja, održavanje i modernizacija važnijih objekata lučke podgradnje i nadgradnje u lukama otvorenim za javni promet obavlja se na osnovi Strateškog plana upravljanja i razvoja morskih luka, a razrađuje se detaljno u godišnjem programu rada i razvoja luke.

(2) Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom iz stavka 1. ovoga članka s utvrđenim izvorima sredstava za njegovo ostvarenje donosi Hrvatski sabor.

(3) Kod izrade Strateškog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom potrebno je ocijeniti značaj i objektivne razvojne mogućnosti luka otvorenih za javni promet, uzimajući u obzir osobito potrebe za lučkim uslugama u okviru globalne ponude i potražnje transportnih usluga.

Članak 96.

Godišnji program rada i razvoja luke donosi, na prijedlog ravnatelja, upravno vijeće lučke uprave i uz suglasnost ministarstva.

6.2. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD DRŽAVNOG ZNAČAJA

6.2.1. Lučko područje

Članak 97.

(1) Vlada Republike Hrvatske utvrđuje lučko područje u lukama iz članka 93. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona u skladu s prostornim planom.

(2) Lučko područje luke iz stavka 1. ovoga članka može se nalaziti na području više općina, gradova i županija.

(3) Lučka uprava je dužna predložiti promjenu akta o lučkom području ako to zahtijevaju razvojni, gospodarski, administrativni ili drugi razlozi.

(4) U slučaju promjene namjene lučkog područja lučka uprava može nastaviti upravljati tim područjem uz suglasnost osnivača lučke uprave.

6.2.2. Lučka uprava

Članak 98.

- (1) Radi upravljanja, izgradnje i korištenja luke otvorene za javni promet koja je od državnog značaja osniva se lučka uprava.
- (2) Prava koja ima Republika Hrvatska kao osnivač lučke uprave obavlja Vlada Republike Hrvatske.
- (3) Lučka uprava je neprofitna pravna osoba čije je osnivanje, ustrojstvo i djelatnost uređeno ovim Zakonom.
- (4) Propis o osnivanju lučke uprave donosi Vlada Republike Hrvatske.
- (5) Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, na lučku se upravu primjenjuju propisi o ustanovama.
- (6) Lučka uprava stječe svojstvo pravne osobe upisom u trgovački registar, a gubi svojstvo pravne osobe brisanjem iz toga registra.
- (7) Lučka uprava može u pravnom prometu stjecati prava i preuzimati obveze.
- (8) Imovinu lučke uprave čine sredstva pribavljena od osnivača, te prihodi iz članka 110. ovoga Zakona.

Članak 99.

Akt o osnivanju lučke uprave pored elemenata propisanih Zakonom o ustanovama, treba sadržavati:

1. određenje lučkog područja na koje se proteže nadležnost lučke uprave,
2. određenje lučkih djelatnosti, odnosno građevina i objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području.

Članak 100.

Lučka uprava obavlja sljedeće poslove:

1. brigu o gradnji, održavanju, upravljanju, zaštiti i unapređenju pomorskog dobra koje predstavlja lučko područje, briga za razvoj promet tereta i putnika u luci i na prometnom pravcu
2. gradnja i održavanje lučke podgradnje, koja se financira iz državnog proračuna,
3. stručni nadzor nad gradnjom, održavanjem, upravljanjem i zaštitom lučkog područja (lučke podgradnje i nadgradnje),
4. osiguravanje trajnog i nesmetanog obavljanja lučkog prometa, tehničko-tehnološkog jedinstva i sigurnosti lučkog područja za plovidbu,
5. osiguravanje pružanja usluga od općeg interesa ili za koje ne postoji gospodarski interes drugih gospodarskih subjekata, (čuvanje luke, vatro zaštita, prihvat i zbrinjavanje otpada)
6. usklađivanje i nadzor rada koncesionara čije je mjesto obavljanja djelatnosti koncesije na lučkom području,

7. donošenje odluke o osnivanju i upravljanju slobodnom zonom na lučkom području sukladno propisima koji uređuju slobodne zone,
8. drugi poslovi utvrđeni zakonom.

Tijela lučke uprave

Članak 101.

(1) Tijela lučke uprave su Upravno vijeće i ravnatelj.

(2) Upravno vijeće čine:

1. četiri predstavnika Vlade Republike Hrvatske od kojih je jedan zaposlenik lučke kapetanije na čijem je području sjedište lučke uprave, koje imenuje Vlada Republike Hrvatske,
2. jedan predstavnik županije na čijem je području sjedište lučke uprave, kojeg imenuje župan.
3. jedan predstavnik grada, odnosno općine na čijem je području sjedište lučke uprave, kojeg imenuje gradonačelnik odnosno načelnik
4. jedan predstavnik svih koncesionara koji obavljaju djelatnosti na lučkom području, a kojeg imenuje Savjet za razvoj luke iz članka 109. ovoga Zakona.

(3) Iznimno, ako lučko područje lučke uprave obuhvaća gradove, odnosno općine dviju ili više županija u upravno vijeće se uz članove iz stavka 2. ovoga članka imenuje jedan predstavnik županije na čijem području se ne nalazi sjedište lučke uprave, a imenuje ga župan.

(4) Predstavnik koncesionara ne smije sudjelovati u radu upravnog vijeća ukoliko se raspravljaju točke u kojima ima izravnih ili neizravnih osobnih interesa koji bi doveli do sukoba interesa s članstvom u upravnom vijeću.

(5) Mandat članova Upravnog vijeća i predsjednika je četiri godine. Iste osobe mogu biti ponovno imenovane za člana Upravnog vijeća.

Članak 102.

(1) Radom Upravnog vijeća rukovodi predsjednik Upravnog vijeća koji ne može biti iz reda članova Upravnog vijeća iz članka 101. ovoga Zakona.

(2) Predsjednika Upravnog vijeća lučke uprave imenuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 103.

Vlada Republike Hrvatske može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave na prijedlog ministra:

1. ako ne donese godišnji program rada i razvoja luke
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

Članak 104.

Upravno vijeće:

1. donosi godišnji program rada i razvoja luke koji obuhvaća i financijski plan luke, na prijedlog ravnatelja lučke uprave,
2. donosi odluke u provođenju osnovnih smjernica lučke poslovne politike,
3. provodi postupak davanja koncesije,
4. odobrava financijski izvještaj o radu i izvještaje o izvršenju godišnjeg programa rada i razvoja luke i dostavlja ga Ministarstvu,
5. donosi lučke tarife,
6. odlučuje o opsegu i organizaciji stručno-tehničkih službi, o imenovanju i opozivu ravnatelja, te o visini naknade upravnog vijeća i ravnatelja,
7. donosi statut lučke uprave uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske,
8. donosi akte kojima se utvrđuje red u luci i uvjeti korištenja lukom,
9. raspisuje natječaj za izbor ravnatelja i imenuje ga,
10. utvrđuje lučke uzance,
11. obavlja i druge poslove koji su mu stavljeni u nadležnost zakonom, odlukom o osnivanju i Statutom.

Članak 105.

- (1) Upravno vijeće sastaje se po potrebi, a najmanje jednom u tri mjeseca, a odluke donosi većinom glasova svih članova Upravnog vijeća.
- (2) Upravno vijeće može osnivati privremena ili stalna radna tijela za stručnu obradu i praćenje pojedinih zadataka iz svoje nadležnosti.

Članak 106.

- (1) Na osnovi javnog natječaja, na prijedlog natječajne komisije, a uz suglasnost ministra, ravnatelja lučke uprave imenuje Upravno vijeće lučke uprave na vrijeme od četiri godine.
- (2) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.
- (3) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću, ministru i Vladi Republike Hrvatske.

Članak 107.

- (1) Ravnatelj predlaže Upravnom vijeću lučke uprave ustroj, potreban broj i sastav stručno-tehničkog osoblja.
- (2) Ravnatelj sklapa ugovor o radu s Upravnim vijećem lučke uprave.

Članak 108.

Ravnatelj organizira, vodi rad i poslovanje lučke uprave i ima sljedeća prava i obveze:

1. poduzimanje svih potrebnih mjera radi pripreme za rad Upravnog vijeća i za provedbu akata i odluka Upravnog vijeća,

2. redovito izvješćivanje Upravnog vijeća o stanju u luci, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje kao i o izvršavanju ugovora o koncesiji,
3. priprema godišnji program rada i razvoja luke i financijski plan luke,
4. predstavljanje i zastupanje lučke uprave,
5. daje dozvole za obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti
6. obavljanje svih drugih poslova vezanih uz rad lučke uprave,
7. izbor stručno-tehničkog osoblja i sklapa ugovore o radu
8. donosi odluke kojima se usklađuje rad svih koncesionara na lučkom području.

Članak 109.

(1) Za svaku luku otvorenu za javni promet od državnog značaja osniva se Savjet za razvoj luke.

(2) Savjet za razvoj luke imenuje ministar.

(3) Savjet za razvoj luke čine predstavnici državnih tijela i pravnih osoba (brodara, agenata, špeditera, stivadora, logističara) čija je djelatnost od značaja i utječe na konkurentnost luke.

(4) Zadaci Savjeta za razvoj luke jesu:

1. usklađivanje planova rada i razvoja luka,
2. usklađivanje investicijskih radova u luci,
3. davanje prijedloga za poboljšanje konkurentnosti luke,
4. davanje mišljenja Upravnom vijeću u svezi s ustrojem i funkcioniranjem luke, tarifne politike te opće politike prema luci,
5. davanje prijedloga za rješavanje problema uskih grla,
6. davanje prijedloga za poboljšanje ustroja i upravljanja lukom, te prometnim pravcem.

(5) Savjet za razvoj luke sastaje se najmanje dvaput godišnje.

6.2.3. Prihodi

Članak 110.

Prihodi lučke uprave su:

1. lučke pristojbe,
2. naknada od koncesija na lučkom području i naknada od dozvola
4. sredstva iz proračuna osnivača,
5. ostali prihodi.

Članak 111.

(1) Sredstvima iz državnog proračuna moraju se koristiti isključivo namjenski za gradnju i održavanje lučke podgradnje.

(2) Ostala sredstva iz članka 110. ovoga Zakona pripadaju u cijelosti lučkoj upravi na čijem se području ubiru i namijenjena su za:

1. izgradnju i održavanje lučke nadgradnje i podgradnje,

2. opremanje luke opremom za zaštitu mora od onečišćenja s brodova i opremom za sigurnost lučkog područja za plovidbu,
3. održavanje dubine u luci i na sidrištu luke,
4. troškove poslovanja lučke uprave.

Članak 112.

(1) U lukama otvorenim za javni promet plaćaju se lučke tarife koje se sastoje od lučkih pristojbi i lučkih naknada.

(2) Lučke pristojbe donosi i javno objavljuje lučka uprava, a čine ih:

1. pristojba za uporabu obale,
2. brodska ležarina,
3. pristojba za vez.

(3) Pristojba za uporabu obale plaća se za brod koji koristi luku u svrhu ukrcavanja ili iskrcavanja putnika, tereta i vozila.

(4) Brodska ležarina plaća se za brod koji koristi luku u bilo koju svrhu, osim radi ukrcavanja ili iskrcavanja putnika, tereta i vozila.

(5) Pristojba za vez plaća se za ribarski brod, jahte, ribarske, športske ili druge brodice i plutajuće objekte.

(6) Pristojbe iz stavka 2. ovoga članka ne plaćaju hrvatski javni i hrvatski ratni brodovi, brodice i jahte.

(7) Kriterije za određivanje lučkih pristojbi propisuje ministar pravilnikom.

(8) Kriterije i iznose lučkih pristojbi za brodove koji obavljaju javni obalni linijski pomorski promet propisuje ministar pravilnikom.

Članak 113.

(1) Lučke naknade plaćaju korisnici luke za dobivene usluge u lukama otvorenim za javni promet.

(2) Lučka uprava utvrđuje najviši iznos naknade iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Koncesionari koji obavljaju djelatnost u lukama otvorenim za javni promet dužni su javno objaviti lučke naknade za svaku pojedinu vrstu djelatnosti ili usluge.

(4) Lučka uprava radi osiguranja konkurencije unutar luke može, ako ocijeni objektivne okolnosti koje ukazuju na nekonkurentnost luke, sniziti visinu tarife u cijelosti ili selektivno, vodeći računa i o mogućnosti koncesionara da prilagodi poslovanje smanjenoj tarifi sukladno uvjetima iz ugovora o koncesiji.

6.2.4. Lučke djelatnosti

Članak 114.

(1) Vrste lučkih i ostalih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet su :

1. privez i odvez brodova, jahti, ribarskih, sportskih i drugih brodica i plutajućih objekata,
2. ukrcaj, iskrcaj, prekrcaj, prijenos i skladištenje roba i drugih materijala,
3. prihvat i usmjeravanje vozila u svrhu ukrcaja ili iskrcaja vozila s uređenih lučkih površina,
4. ukrcaj i iskrcaj putnika uz uporabu lučke prekrcajne opreme,
5. ostale gospodarske djelatnosti koje su u funkciji razvoja pomorskog prometa i djelatnosti iz točke 1. do 4. ovoga članka (npr. opskrba brodova, pružanje usluga putnicima, tegljenje, poslovi zastupanja u carinskom postupku, poslovi kontrole kakvoće robe i dr.).

(2) Na lučkom području mogu se obavljati i druge djelatnosti temeljem ugovora o koncesiji ako je to propisano posebnim zakonom, kao i obavljanje drugih djelatnosti koje ne umanjuje ni otežava obavljanje osnovnih lučkih djelatnosti predviđenih u stavku 1. ovoga članka.

(3) Ministar će donijeti pravilnik kojim se propisuju kriteriji i tehničko-tehnološki uvjeti za obavljanje djelatnosti.

6.2.5. Koncesije na lučkom području

Članak 115.

(1) Pravo na obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti iz članka 114. ovog Zakona, uz korištenje postojeće podgradnje i nadgradnje, te gradnje novih građevina i drugih objekata nadgradnje i podgradnje stječe se na temelju ugovora o koncesiji.

(2) Koncesija iz stavka 5. ovoga članka za javne radove daje se u postupku određenom Zakonom o koncesijama dok se koncesija za javne usluge daje u postupku određenom ovim Zakonom.

(3) Jednom koncesionaru ne može se dati koncesija za obavljanje svih lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti osim u lukama manjeg obujma prometa

(4) Koncesija za javne usluge se daje za obavljanje lučkih djelatnosti i/ili ostalih gospodarskih djelatnosti koje zahtijevaju korištenje postojećih građevina i drugih objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području,

(5) Koncesija za javne radove se daje za gradnju novih građevina i drugih objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području uz obavljanje lučkih i ostalih gospodarskih djelatnosti.

(6) Na postupak davanja koncesije za javne usluge primjenjuju se odgovarajuće odredbe dijela ovog Zakona kojim se uređuju koncesije na pomorskom dobru, te pravilnik kojeg će donijeti ministar.

Članak 116.

(1) U slučaju davanja koncesije za gradnju objekata podgradnje koji obuhvaćaju posebnu tehnološku cjelinu ovlašteniku koncesije može se dati pravo upravljanja terminalom i naplate dijela lučkih pristojbi

(2) Ugovorom o koncesije urediti će se odnosi između lučke uprave u svezi upravljanja terminalom i načina raspodjele lučkih pristojbi.

Članak 117.

(1) Koncesije iz članka 115. daje upravno vijeće lučke uprave na rok do 75 godina.

(2) Za koncesije iz stavka 1. ovoga članka na rok od 30 do 50 godina potrebna je prethodna suglasnost Vlade Republike Hrvatske, a na rok preko 50 godina suglasnost Hrvatskoga sabora.

6.2.6. Dozvole

Članak 118.

(1) Pravo na obavljanje lučkih i ostalih djelatnosti na lučkom području iz članka 114. stavka 1. ovog Zakona, kojima se ne isključuje niti ograničuje opća uporaba stječe se temeljem dozvole.

(2) Dozvolu iz stavka 1 ovog članka na rok do 10 godina daje ravnatelj lučke uprave na zahtjev uz plaćanje naknade.

(3) Ministar će pravilnikom odrediti djelatnosti za koje se može dati dozvola, te postupak i naknadu.

(4) Sve pravne osobe koje imaju status priznate organizacije prema posebnim propisima obavljaju djelatnost na lučkom području bez dozvole iz stavka 1. ovog članka.

6.3. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA

Članak 119.

(1) Lukama otvorenim za javni promet županijskog i lokalnog značaja na svom području upravljaju županijske lučke uprave.

(2) Radi upravljanja, gradnje i korištenja luka otvorenih za javni promet koje su od županijskog i lokalnog značaja za područje svake županije može se osnovati više lučkih uprava.

(3) Skupština županije utvrđuje broj lučkih uprava, te u skladu s prostornim planom određuje lučka područja kojim upravljaju i radi upravljanja osniva lučku upravu.

6.3.1. Lučko područje

Članak 120.

- (1) Lučko područje luke otvorene za javni promet obuhvaća sve lučke bazene i sidrišta luke koji čine funkcionalnu lučku cjelinu.
- (2) Lučko područje i sidrišta luke se dijele na operativni dio luke, komunalni dio luke, i ukoliko ima prostora i potrebe nautički dio luke.
- (3) Operativni dio luke određuje lučka uprava prema vrsti i intenzitetu pomorskog prometa u pojedinoj luci, a prvenstveno se koristi za prihvat plovila u javnom pomorskom prijevozu.
- (4) Na operativnom dijelu luke odredit će se, gdje je moguće i ukoliko postoji potreba, iskrcajno mjesto za ribarska plovila koja obavljaju gospodarski ribolov.
- (5) Komunalni dio luke obuhvaća područje za vez plovnog objekta čiji vlasnik ima prebivalište na području jedinice lokalne samouprave ili plovni objekt pretežito boravi na tom području i upisan je u upisnik brodova nadležne lučke kapetanije ili očevidnik brodice nadležne lučke kapetanije ili ispostave ili plovilo pretežito boravi na tom području i upisano je na području nadležne lučke kapetanije ili ispostave.
- (6) Nautički dio luke je namijenjen za vez nautičkih plovila, te zimovanje nautičkih plovila ukoliko postoji uvjeti sigurnosti plovidbe koje utvrđuje nadležna lučka kapetanija.
- (7) Kriterije za određivanje namjene pojedinog dijela luke prema prethodnim stavcima, način plaćanja, uvjete korištenja, te određivanja visine naknade propisati će ministar pravilnikom uz suglasnost ministra nadležnog za prostorno uređenje.

Članak 121.

- (1) Skupština županije donosi odluku o utvrđivanju lučkog područja na sve dijelove izgrađenih obala koje služe za vez plovnih objekata uz poštivanje određenja iz članka 120. stavak 1. ovog Zakona, a temeljem prijedloga lučke uprave.
- (2) Lučka uprava je dužna predložiti osnivaču obuhvat lučkog područja, nakon što na snimak postojećeg izgrađenog stanja ishodi potvrdu nadležnog upravnog tijela da je isto u skladu s prostornim planom koji je u primjeni na tom području, ili da je obala izgrađena prije 15. veljače 1968. uz prethodnu suglasnost teritorijalno nadležne lučke kapetanije.
- (3) U slučaju planirane izgradnje nove luke ili dijela luke lučka uprava podnosi zahtjev osnivaču za donošenjem odluke o utvrđenju novog lučkog područja.
- (4) Na temelju odluke osnivača, lučka uprava podnosi zahtjev za ishođenje lokacijske dozvole i poduzima radnje za evidentiranje lučkog područja kao pomorskog dobra.
- (5) Nakon određenja obuhvata luke, lučka uprava je dužna odrediti namjenu pojedinog dijela lučkog područja, te je dužna donijeti pravilnik o redu u luci uz suglasnost Ministarstva i održavati red u luci.

6.3.2. Tijela lučke uprave

Članak 122.

(1) Tijela lučke uprave su Upravno vijeće i ravnatelj. Upravno vijeće ima pet članova od kojih dva člana i predsjednika imenuje u ime osnivača župan, jednog člana imenuje ministar iz redova lučke kapetanije na čijem području je sjedište lučke uprave, a jednog člana imenuju načelnici i gradonačelnici na čijem području su luke kojima upravlja lučka uprava.

(2) Mandat članova Upravnog vijeća i predsjednika je četiri godine. Iste osobe mogu biti ponovno imenovane za člana Upravnog vijeća. Županijska skupština može raspustiti Upravno vijeće lučke uprave na prijedlog župana:

1. ako ne donese godišnji plan rada i razvoja luke,
2. ako godišnji plan i program rada i razvoja luke ne budu prihvaćeni ili se ne ostvaruju,
3. u drugim naročito opravdanim slučajevima.

(3) Upravno vijeće donosi godišnji plan rada i razvoja luke koji obuhvaća i financijski plan s obvezom usmjeravanja najmanje 30% uprihodenih sredstava na lučko područje gdje je prihod nastao.

(4) Upravno vijeće donosi i izvještaj o radu i izvještaje o izvršenju godišnjeg programa plana rada i razvoja luke i dostavlja putem nadležnoga upravnog tijela županije, županijskoj skupštini.

(5) Upravno vijeće donosi statut lučke uprave uz suglasnost župana.

Članak 123.

(1) Na osnovi javnog natječaja, na prijedlog natječajne komisije, a uz suglasnost ministra, ravnatelja lučke uprave imenuje Upravno vijeće lučke uprave na vrijeme od četiri godine.

(2) Ista osoba može se ponovno imenovati za ravnatelja.

(3) Ravnatelj je za svoj rad odgovoran Upravnom vijeću.

6.3.3. Lučke djelatnosti

Članak 124.

(1) Vrste lučkih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet su: privez i odvez brodova, jahti, ribarskih, sportskih i drugih brodica i plutajućih objekata,

- ukrcaj, iskrcaj, prekrcaj, prijenos i uskladištenje roba i drugih materijala,

- ukrcaj i iskrcaj putnika i vozila,

- ostale gospodarske djelatnosti koje su s ovima u neposrednoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj svezi (npr. ugostiteljska djelatnost, servisne djelatnosti i dr.).

Članak 125.

(1) U lukama otvorenim za javni promet lokalnog značaja u kojima ne postoji gospodarski interes za pružanje usluga (prihvat otpada, opskrba vodom i električnom energijom, privez, usluga putnicima i dr.) i obavljanje lučkih djelatnosti, te usluge i te djelatnosti može pružati lučka uprava.

(2) Prihodi ostvareni pružanjem usluga iz prethodnog stavka moraju se prikazati u bilanci odvojeno od naplate lučkih pristojbi.

Članak 126.

Na sva pitanja u svezi luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja koja nisu uređena ovom glavom Zakona, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona, koje se odnose na luke otvorene za javni promet od državnog značaja.

6.4. LUKE POSEBNE NAMJENE

Članak 127.

(1) Luke posebne namjene su luke koje su u funkciji obavljanja određenih djelatnosti te u funkciji uporabe, odnosno gospodarskog korištenja određenih korisnika.

(2) Granice luke posebne namjene određuje davatelj koncesije u dokumentaciji za nadmetanje i obavijesti o namjeri davanja koncesije, a na temelju akta o utvrđivanju granica lučkog područja luke posebne namjene.

(3) Na koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovog Zakona koje uređuju koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra.

Članak 128.

(1) Ugovorom o koncesiji osniva se luka posebne namjene. Lukom posebne namjene upravlja koncesionar.

(2) Koncesionar upravlja lukom posebne namjene samostalno u skladu s ugovorom o koncesiji i dužan je održavati luku prema njezinoj namjeni i zahtjevima sigurnosti plovidbe, sigurnosne zaštite i zaštite mora od onečišćenja.

Članak 129.

Prema djelatnostima koje se obavljaju u lukama posebne namjene, one se dijele:

- vojna luka je luka namijenjena za prihvat i smještaj vojnih plovih objekata, opremljena odgovarajućim objektima i opremom, a određena posebnim propisom;
- luka nautičkog turizma je luka koja služi za prihvat i smještaj plovila, te je opremljena za pružanje usluga korisnicima i plovilima koja u poslovnom, građevinskom i funkcionalnom pogledu čini jedinstvenu cjelinu.

- industrijska luka je luka koja služi za privez plovnih objekata i iskrcaj/ukrcaj tereta, a koji teret je namijenjen za potrebe proizvodnog procesa koncesionara;
- sportska luka je luka koja služi za vez brodice upisanih u hrvatski očevidnik brodice s namjenom sport i razonoda, a koje brodice su u vlasništvu članova udruge ili same udruge koja ima koncesiju za luku;
- brodogradilišna luka je luka koja služi za obavljanje djelatnosti izgradnje i/ili remonta plovnih objekata;
- ribarska luka je luka koja služi za prihvata i smještaj ribarskih plovila, te je opremljena uređajima i opremom za ukrcaj/iskrcaj ribarskih plovila, prostorom za manipulaciju ulovom i opskrbu ribarskih plovila;

Članak 130.

- (1) Odluku o osnivanju luke posebne namjene iz članka 129. stavka 1. prve alineje ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra obrane.
- (2) Lukom iz stavka 1. ovoga članka upravlja Ministarstvo obrane i može se koristiti samo za vojne namjene u skladu s posebnim zakonom, bez ishoda koncesije.
- (3) Odredbe članka 127. i članka 128. ovog Zakona ne primjenjuju se na vojne luke.

Članak 131.

- (1) Koncesiju za luku posebne namjene daje:
 1. za luke od županijskog značaja županijska skupština odnosno gradsko vijeće na prostoru pomorskog dobra velikog grada, na rok do 30 godina, a iznimno uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske u trajanju najduže do 40 godina ako se gospodarski učinci koncesije od značaja za županiju ne mogu ostvariti u roku 30 godina,
 2. za luke od državnog značaja Vlada Republike Hrvatske na rok do 50 godina,
 3. za luke od državnog značaja Vlada Republike Hrvatske na rok preko 50 godina uz suglasnost Hrvatskoga sabora.
- (2) Postupak davanja koncesije za luke posebne namjene provodi se prema općim načelima određenima zakonom kojim se uređuju koncesije i na način određen ovim Zakonom.

Članak 132.

- (1) Ugovorom o koncesiji za luku posebne namjene odrediti će se osnovne i sporedne djelatnosti u luci posebne namjene.
- (2) Osnovne djelatnosti ne mogu se dati u potkoncesiju niti obavljati od strane trećih osoba.
- (3) Sporedne djelatnosti obavljaju se na temelju zaključenog ugovora o obavljanju sporedne djelatnosti s koncesionarom, te je koncesionar o takvom ugovoru dužan izvijestiti davatelja koncesije.
- (4) Za obavljanje sporednih djelatnosti kada je potrebno isključivo korištenje infrastrukture dijela lučkog područja koncesionar je dužan sklopiti ugovor o potkoncesiji uz suglasnost davatelja koncesije.

Članak 133.

(1) Prestankom koncesije za uporabu/gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene prestaje pravo uporabe/gospodarskog korištenja luke posebne namjene.

(2) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovog članka, luka posebne namjene može se odlukom davatelja koncesije privremeno dati na uporabu/gospodarsko korištenje dotadašnjem koncesionaru prema istim uvjetima iz ugovora o koncesiji, ako je već započeo postupak davanja koncesije za uporabu/gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene na dotadašnjem lučkom području, koji u trenutku prestanka koncesije još nije dovršen.

(3) Pravo iz stavka 2. ovog članka traje do dovršetka postupka davanja koncesije, a najdulje godinu dana i ne može se obnoviti.

(4) Ako je koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra za luku posebne namjene prestala izvan okolnosti iz stavka 2. ovog članka, davatelj koncesije dužan je radi osiguranja sigurnosti, a prema uvjetima iz stavka 2. i 3. ovog članka luku posebne namjene privremeno dati na gospodarsko korištenje teritorijalno najbližoj nadležnoj lučkoj upravi.

Članak 134.

(1) Sportska luka je luka namijenjena pristajanju, čuvanju i održavanju brodica i jahti te objekata i opreme za sport.

(2) Koncesija na zahtjev za sportsku luku daje se pravnim osobama u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku koji se bave sportovima na ili u moru i koji imaju aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrastne kategorije.

(3) Koncesionar je dužan označiti na geodetskoj podlozi izrađenoj u mjerilu 1:200 sportski odnosno komunalni i/ili nautički dio sportske luke, te eventualne prostore za uslužne djelatnosti.

(4) Na komunalni i/ili nautički dio primjenjuju se sve odredbe ovog Zakona u kojima su takvi dijelovi luke uređeni u sustavu javnih luka.

(5) Koncesionar je dužan voditi odvojene poslovne knjige u odnosu na sportski dio luke od preostalog dijela luke.

(6) Koncesionar koji je dobio koncesiju za sportsku luku dužan je ostvarenu dobit u preostalom djelu sportske luke namjenski koristiti za razvoj sporta i održavanje i unapređenje lučke infrastrukture.

(7) Postupak i kriterije za davanje koncesije na zahtjev za sportsku luku, te visine naknada propisuje Vlade Republike Hrvatske.

Članak 135.

(1) Naknada za koncesiju uplaćuje se sukladno članku 56. ovog Zakona, a koristi za upravljanje pomorskim dobrom sukladno članku 19. ovog Zakona

(2) Na sva pitanja koja se odnose na luke posebne namjene, a nisu uređena odredbama ovog poglavlja, primjenjuju se Opće odredbe i odredbe o koncesijama ovog Zakona.

6.5 RED U LUCI

Članak 136.

(1) Lučke uprave i koncesionari u lukama posebne namjene na području jedne lučke kapetanije u suradnji s nadležnim tijelima županije i gradova dužni su utvrditi troškove opremanja luka uređajima i opremom za prihvata i zbrinjavanje otpada s brodova, troškove održavanja opreme i uređaja uključujući i troškove prihvata i konačnog zbrinjavanja otpada s brodova.

(2) Troškove iz stavka 1. ovog članka snose svi plovni objekti koji uplovljavaju u luku plaćanjem pristojbe za prihvata i zbrinjavanje otpada.

(3) Pristojba iz stavka 2. ovog članka ima stalni i promjenjivi dio. Stalni dio pristojbe plaćaju svi plovni objekti prilikom svakog uplovljena osim ribarskih brodova i brodica te brodica za sport i razonodu i jahti, neovisno o stvarno predanim količinama i vrsti otpada.

(4) Promjenjivi dio naknade plaćaju svi plovni objekti koji uplovljavaju u luke, a određuje se u odnosu na stvarno predanu vrstu i količinu otpada.

(5) Kriteriji i visina naknade iz stavka 2 ovog članka mora biti javno objavljena.

(6) Plovni objekti koji dokažu da imaju na plovnom objektu uveden sustav upravljanja otpadom koji osigurava značajno smanjenje količine otpada plaćaju naknadu u umanjenom iznosu.

(7) Kriteriji za utvrđivanje broja, vrste i kapaciteta uređaja iz stavka 1. ovog članka određuju se posebnim propisom kojeg donosi Vlada Republike Hrvatske vodeći računa o operativnim potrebama korisnika luka, veličini i geografskom položaju luke te namjeni brodova koji uplovljavaju u luku.

Članak 137.

(1) Iznimno od članka 136. ovog Zakona plovni objekti u javnom obalnom linijskom pomorskom prijevozu i plovni objekti koji obavljaju razvoz nafte i ostalih tereta u unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske plaćaju pristojbu za prihvata i zbrinjavanje otpada u jednoj od luka ticanja temeljem ugovora s nadležnom lučkom upravom. Visinu naknade iz stavka 1. ovog članka utvrđuje lučka uprava vodeći računa o učestalosti ticanja, količinama i vrsti otpada koji se predaje.

(2) Iznimno od članka 136. ovog Zakona plovni objekti koji imaju zaključen ugovor o stalnom vezu plaćaju naknadu za prihvata i zbrinjavanje otpada uz naknadu za stali vez.

(3) Visinu naknade iz stavka 2. ovog članka utvrđuje nadležna lučka uprava.

(4) Iznimno od članka 136. ovog Zakona plovni objekti na kratkim međunarodnim putovanjima koja ne traju duže od 8 sati plaćaju pristojbu za prihvata i zbrinjavanje otpada u jednoj od luka ticanja temeljem ugovora.

Članak 138.

(1) Lučka uprava i koncesionari dužni su u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti Pravilnik o redu u luci, a koji potvrđuje Ministarstvo.

(2) Pravilnikom o redu u luci određuju se uvjeti korištenja luke, način odvijanja lučkog prometa i namjena pojedinog dijela, sa definiranjem broja i/ili imena pojedinog veza u luci i na sidrištu luke, pri čemu su osobe iz stavka 1. ovog članka, dužne voditi računa o potrebama za stalni vez, operativni vez i održavanje javnoga linijskoga pomorskog prometa, kao i potrebama za smještaj javnih brodova.

Članak 139.

(1) Lučka uprava i koncesionari naredit će osobi koja onečišćuje more ili taloži otpatke da odmah prekine onečišćavanje ili ukloni otpatke.

(2) Ako osoba koja onečišćuje more ne postupi po naredbi iz stavka 1. ovoga članka, lučka uprava ili koncesionar sama će očistiti luku na trošak i teret osobe koja onečišćuje more.

(3) Ako nadležno tijelo utvrdi da se onečišćuje more ili otpaci talože djelovanjem lučke uprave ili koncesionara, troškove čišćenja snosi lučka uprava, odnosno koncesionar.

7. RED NA POMORSKOM DOBRU

Članak 140.

(1) U postupku donošenja dokumenata prostornog uređenja Ministarstvo sudjeluje u utvrđivanju uvjeta za zahvate u prostoru ako se područje pomorskog dobra nalazi djelomično ili u potpunosti unutar obuhvata dokumenta prostornog uređenja.

(2) Nosilac izrade dokumenta prostornog uređenja dužan je pravovremeno obavijestiti tijelo iz stavka 1. ovoga članka o donošenju dokumenta prostornog uređenja i pozvati je na davanje suglasnosti s naslova sigurnosti plovidbe.

Članak 141.

(1) U more i na morsku obalu zabranjeno je bacati, odlagati ispuštati krute, tekuće ili plinovite tvari kojima se onečišćuje pomorsko dobro.

(2) Tvari koje se ne mogu odlagati ili ispuštati u more, odnosno koje se mogu odlagati ili ispuštati samo uz opću ili posebnu dozvolu propisuje i izdaje ministar u ministarstvu nadležnom za graditeljstvo i zaštitu okoliša uz suglasnost ministra.

(3) Svatko tko primijeti da je pomorsko dobro onečišćeno dužan je o tome obavijestiti najbližu lučku kapetaniju ili njezinu ispostavu, odnosno nadležnu županiju.

Članak 142.

(1) Odlaganje materijala na morsku obalu ili u more (od iskopa, rušenja objekata, otpadnog materijala i dr.) dopušteno je samo uz odobrenje tijela uprave nadležnog za poslove graditeljstva.

(2) Tijelo uprave iz stavka 1. ovoga članka dužno je prije donošenja rješenja pribaviti suglasnost nadležnog tijela za poslove zaštite okoliša i nadležne lučke kapetanije.

(3) Iznimno, rješenjem nadležne lučke kapetanije uz prethodno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu okoliša može se dopustiti potapanje na morsko dno plovila koja neće onečistiti okoliš i neće ometati sigurnost plovidbe. Položaj potopljenog plovila određuje i unosi u pomorske navigacijske karte i priručnike za plovidbu Hrvatski hidrografski institut.

Članak 143.

(1) Zabranjuje se u more i na morsku obalu ispuštati krute i tekuće otpade, zauljene vode, fekalije i ostatke tereta s broda kao i sve druge tvari koje onečišćuju pomorsko dobro.

(2) Plovni, plutajući i nepomični odobalni objekti mogu prazniti spremišta krutog i tekućeg otpada, zauljenih voda, fekalija i ostataka tereta s broda kao i svih drugih tvari koje onečišćuju pomorsko dobro samo na mjestima u luci ili izvan nje gdje postoje uređaji za prihvatanje ovih tvari.

(3) Ako lučka kapetanija utvrdi da bi zbog nepražnjenja tih spremišta moglo doći do onečišćenja mora tijekom plovidbe, naredit će zapovjedniku plovnoga, plutajućeg i nepomičnog odobalnog objekta da prije isplavljenja iz luke ta spremišta isprazni.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka plovni objekt ne isprazni spremišta otpadnih ulja, talog i druge otpatke, lučka kapetanija može zabraniti plovnom objektu isplavljenje iz luke.

Članak 144.

U slučaju onečišćenja mora, lučka kapetanija je ovlaštena zabraniti isplavljenje plovnog objekta iz luke, odnosno narediti zadržavanje plovnog objekta koji je prouzročio onečišćenje u morskim vodama Republike Hrvatske dok plovni objekt ne podmiri troškove uklanjanja štetnih tvari s pomorskog dobra i druge štete nastale onečišćenjem ili dok ne položi zadovoljavajuće jamstvo za pokriće ovih šteta.

Članak 145.

(1) Kad primi obavijest o onečišćenju pomorskog dobra, lučka kapetanija dužna je odmah izvršiti očevid, utvrditi stanje i uzrok onečišćenja ako je moguće, visinu nastale štete.

(2) Nastalu štetu treba utvrditi, ako je moguće, u nazočnosti počinitelja onečišćenja, a po potrebi i u nazočnosti vještaka i svjedoka. O obavljenom očevidu sastavlja se zapisnik.

(3) Lučka kapetanija dužna je o onečišćenju mora izvijestiti nadležno tijelo županije radi poduzimanja odgovarajućih mjera za odstranjivanje štetnih tvari s pomorskog dobra.

Članak 146.

(1) Fizička ili pravna osoba koja koristi naprave, uređaje i postrojenja za prihvat, smještaj i preradu ulja na pomorskom dobru, dužni su prigodom iskrcavanja, prekrcavanja ili ukrcavanja tih tvari poduzeti mjere za uspješno sprječavanje ispuštanja ili istjecanja tih ulja, odnosno spriječiti širenje isteklog ulja na pomorsko dobro.

(2) Cjevovodi i spojnice brodova s uređajima na obali moraju se podvrgavati redovitom tromjesečnom pregledu stručne komisije koju određuje lučka kapetanija.

(3) Jedan član komisije mora biti predstavnik pravne ili fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka.

8. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 147.

(1) Upravni nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona provode ovlašteni državni službenici Ministarstva i županije sukladno Zakonu o sustavu državne uprave.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i drugih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektori pomorskog dobra, inspektori sigurnosti plovidbe i ovlašteni državni službenici Ministarstva.

(3) Poslove nadzora nad izvršavanjem dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru iz članka 22. ovog Zakona i poslove nadzora nad općom uporabom pomorskog dobra obavljaju komunalni redari.

Članak 148.

Poslovi inspekcijskog nadzora obuhvaćaju osobito:

- nadzor nad stanjem objekata na pomorskom dobru,
- nadzor nad održavanjem reda u luci,
- nadzor nad posebnom uporabom pomorskog dobra i gradnjom na pomorskom dobru, u pogledu udovoljavanja uvjetima iz ugovora o koncesiji,
- nadzor nad obavljanjem djelatnosti na pomorskom dobru, pogledu udovoljavanja uvjetima iz dozvole,
- nadzor nad provođenjem odobrenja za posebnu uporabu, odobrenja za gradnju infrastrukture,
- nadzor nad općom uporabom pomorskog dobra.

Članak 149.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora, a prema ovlastima iz članka 148. ovoga Zakona i ovlastima iz drugih posebnih propisa inspektori i ovlašteni državni službenici Ministarstva (u

daljnjem tekstu: inspektori) ovlaštene su pregledati zgrade, izvođenje radova, poslovne i druge prostorije i prostore, luke, sredstva rada, plovila, poslovne knjige i poslovnu dokumentaciju, te ugovore radi uvida u korištenje pomorskog dobra i obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru.

(2) Inspektor je ovlašten u postupku nadzora zatražiti i pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osobe (osobna iskaznica, putovnica i sl.), a osobe koje podliježu nadzoru dužne su na zahtjev inspektora dati mu takvu ispravu na uvid.

(3) Prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora inspektor može uzimati izjave od predstavnika nadziranih pravnih i fizičkih osoba, te svjedoka.

Članak 150.

(1) O početku obavljanja nadzora inspektor će obavijestiti odgovornu osobu nadzirane pravne osobe i fizičku osobu, ako je dostupna, osim ako smatra da bi obavještanje umanjilo učinkovitost nadzora.

(2) O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je dužan sastaviti zapisnik.

Članak 151.

(1) Pravne i fizičke osobe koje podliježu nadzoru inspektora dužne su mu omogućiti obavljanje nadzora sukladno odredbi članka 149. ovoga Zakona i osigurati mu uvjete za neometan rad.

(2) Smatra se da nadzirana pravna ili fizička osoba nije omogućila obavljanje nadzora iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju ako u roku koji je pismenom odredio inspektor ne osigura uvid u traženu poslovnu dokumentaciju ako je posjeduje i druge isprave potrebne za utvrđivanje činjeničnog stanja u započetom nadzoru.

(3) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su na traženje inspektora privremeno obustaviti poslovanje nadziranog objekta, odnosno obavljanje djelatnosti za vrijeme inspekcijskog nadzora ako inspektor ne bi mogao na drugi način obaviti inspekcijski nadzor ili utvrditi činjenično stanje.

(4) Inspektor može od nadzirane pravne i fizičke osobe nakon obavljenoga inspekcijskog nadzora tražiti izvršenje pojedine radnje u postupku radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i odrediti rok izvršenja te radnje.

Članak 152.

Pravne i fizičke osobe dužne su na pisani zahtjev inspektora, u zatraženom roku, dostaviti ili pripremiti točne i potpune podatke, obavijesti i materijale koji su mu potrebni za obavljanje inspekcijskog nadzora.

Članak 153.

Ako inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis, ima pravo i obvezu:

1. narediti otklanjanje utvrđene nepravilnosti određujući rok u kojem se nepravilnost mora otkloniti,
2. privremeno oduzeti predmete,
3. izdati prekršajni nalog ili obavezni prekršajni nalog,
4. podnijeti optužni prijedlog
5. zabraniti daljnju uporabu pomorskog dobra,
6. narediti uklanjanje posljedica koje su nastale uporabom pomorskog dobra protivno njegovoj namjeni,
7. podnijeti kaznenu prijavu
8. poduzeti druge mjere, odnosno izvršiti druge radnje za koje je ovlašten ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju prekršaji i drugim propisima.

Članak 154.

Inspektor može privremeno oduzeti predmete koji su bili namijenjeni ili uporabljeni za počinjenje prekršaja ili su nastali počinjenjem prekršaja, kad postoji opasnost da će se taj predmet ponovno uporabiti za počinjenje prekršaja ili kad može poslužiti kao dokaz u postupku. O poduzetoj radnji će staviti napomenu u zapisnik, te primjerak zapisnika i potvrde priložiti uz optužni prijedlog.

Članak 155.

(1) Inspektor može donijeti usmeno rješenje i odmah narediti njegovo izvršenje u slučaju kada je potrebno spriječiti radnju zbog koje može nastati neposredna opasnost za život i zdravlje ljudi, životinjski i biljni svijet ili velika materijalna šteta.

(2) Pisani otpravak usmenog rješenja mora se dostaviti stranci u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

Članak 156.

(1) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona ili drugog propisa donosi inspektor, može se podnijeti žalba Ministarstvu.

(2) Ako inspektor nađe da je podnijeta žalba dopuštena, pravovremena i izjavljena od ovlaštene osobe, a nije novim rješenjem zamijenio rješenje koje se žalbom pobija, dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od petnaest dana od dana primitka žalbe, dostaviti žalbu sa spisima koji se odnose na predmet na rješavanje Ministarstvu.

(3) Žalba protiv rješenja donesenih na temelju ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 157.

(1) Nakon što je rješenje postalo izvršno, a stranka dobrovoljno ne izvrši obvezu, inspektor će donijeti zaključak o dozvoli izvršenja.

(2) Ako nadzirana osoba ne postupi po rješenju inspektora, rješenje će se izvršiti putem druge osobe na trošak izvršenika.

(3) Troškovi izvršenja inspekcijuskog rješenja putem druge osobe namiruju se iz državnog proračuna do naplate od izvršenika.

Članak 158.

Ako inspektor utvrdi da je povredom ovog Zakona učinjen prekršaj dužan je bez odgađanja, podnijeti optužni prijedlog.

9. PREKRŠAJI

Članak 159.

- (1) Postupak o prekršajima na pomorskom dobru utvrđenih ovim Zakonom vodi se po propisima o prekršajima.
- (2) Lučke kapetanije odlučuju u prvom stupnju o prekršajima propisanim ovim Zakonom kao i drugim propisima donesenim temeljem tog Zakona.
- (3) Prekršajni postupak iz stavka 1. ovoga članka vodi Voditelj postupka kao pojedinac.
- (4) Voditelja postupka iz stavka 2. ovoga članka može se imenovati za područje dvaju ili više lučkih kapetanija.
- (5) Voditelju postupka može se odrediti zamjenik
- (6) Voditelja postupka iz stavka 1. ovoga članka, kao i njegovog zamjenika imenuje ministar na prijedlog lučkog kapetana iz redova stručnih djelatnika lučkih kapetanija, odnosno Ministarstva.
- (7) Voditelj postupka, odnosno njegov zamjenik mora biti diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom.
- (8) Voditelja postupka kao i njegovog zamjenika imenuje se na rok od četiri godine.
- (9) Voditelj postupka kao i njegovog zamjenik može biti ponovno imenovan, a mogu se razriješiti dužnosti i prije isteka navedenog roka.

Članak 160.

Protiv odluka Voditelja postupka iz članka 159. ovoga Zakona odlučuje Visoki prekršajni sud.

Članak 161.

- (1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba:
 1. ako pomorsko dobro ne koristi u skladu s dozvolom, odobrenjem za posebnu uporabu i ugovorom o koncesiji (članak 32., članak 36. i članak 55.);
 2. ako koncesiju prenese ili dade u potkoncesiju bez suglasnosti odnosno odobrenja davatelja koncesije (članak 59. stavak 4.);
 3. ako nasljednici fizičke osobe ili pravni slijednici pravne osobe koriste koncesiju bez potvrđivanja od strane davatelja koncesije (članak 60. stavak 5.);

4. ako ne prijavi upis podataka o osnutku založnog prava (članak 66. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna do 10.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 162.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 kuna do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj nadležna lučka uprava odnosno koncesionar ili ovlaštenik odobrenja:

1. ako ne opremi luku uređajima i opremom sukladno članku 136. ovoga Zakona;
2. ako ne donese Pravilnik o redu u luci sukladno članku 138. ovoga Zakona;
3. ako ne objavi lučke naknade sukladno članku 113. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna i odgovorna osoba lučke uprave, odnosno odgovorna osoba koncesionara, odnosno ovlaštenika odobrenja.

Članak 163.

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 kuna do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako pomorsko dobro gospodarski koristi ili upotrebljava bez ugovora o koncesiji, odobrenja za posebnu uporabu ili dozvole (članak 55., članak 36. i članak 32.);
2. ako gradi ili izgradi objekt na pomorskom dobru bez koncesije ili odobrenja (članak 55. i članak 36.);
3. ako se ne pridržava odredaba ovoga Zakona o redu u luci, kao i odredaba Pravilnika o redu u luci (članak 136., 137., 138. i 139.);
4. ako nasipavanjem mora proširuje kopno u more protivno odredbama ovoga Zakona (članak 142. stavak 1.);
5. ako u slučaju više sile ili nevolje na moru, dok one traju, zabrani drugim osobama pristup na pomorsko dobro (članak 29. stavak 3.);

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 164.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako inspektoru ne omogući obavljanje nadzora prema odredbama ovoga Zakona ili mu na bilo koji drugi način onemogući pregled ili ne osigura uvjete za neometan rad ili mu ne dostavi ili ne pripremi podatke, obavijesti i materijale u određenom roku ili mu dostavi ili pripremi netočne i nepotpune podatke, obavijesti i materijale (članak 148. i članak 149.);
2. ako na zahtjev inspektora ne stavi na uvid javnu ispravu iz koje se može utvrditi njezin identitet (članak 149. stavak 2.);
3. ako u more i na morsku obalu ispusti kruti i tekući otpad, zauljene vode, fekalije, ostatke tereta s broda, te ostale tvari koje onečišćuju pomorsko dobro (članak 143. stavak 1. i 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 1.000,00 do 30.000 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.000,00 do 30.000,00 kuna.

10. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 165.

(1) Ako je nekretnina na pomorskom dobru u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona upisana u zemljišnoj knjizi kao vlasništvo fizičke ili pravne osobe, koja ga je stekla na pravovaljani način, Republika Hrvatska će putem nadležnog državnog odvjetništva, pokrenut postupak izvlaštenja na toj nekretnini shodnom primjenom odredaba Zakona o izvlaštenju (»Narodne novine«, br. 9/94., 35/94., 112/00. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 114/01., 79/06. i 45/11 i 34/2012).

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne odnose se na zgrade i druge građevine sa zemljištem koje služi redovnoj uporabi zgrade iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 166.

U pogledu svih drugih stvarnih prava upisanih u zemljišnoj knjizi koja su fizičke ili pravne osobe stekle na pomorskom dobru u dobroj vjeri i na pravovaljani način, Republika Hrvatska će, putem nadležnog državnog odvjetništva, pokrenuti postupak brisanja tih stvarnih prava iz zemljišne knjige, a ukoliko nositelji tih stvarnih prava, nakon njihova brisanja iz zemljišne knjige, u roku od šest mjeseci ne zatraže koncesiju, tada se mogu u narednom roku od tri mjeseca obratiti Republici Hrvatskoj, putem nadležnog državnog odvjetništva, zahtjevom za naknadu štete.

Članak 167.

U slučaju da su pravne osobe iz članka 35. Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima („Narodne novine“, br. 19/74, 39/75, 17/77 i 18/81) iskoristile pravo prvokupnje, kao i u slučaju da su druge pravne osobe od tih pravnih osoba kupile pravo korištenja objekata u luci, ti objekti danom stupanja na snagu ovoga Zakona postaju pomorsko dobro, a pravne osobe koje su zadnje imale pravovaljano pravo korištenja tih objekata, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, mogu zatražiti od Republike Hrvatske naknadu tržišne vrijednosti objekata ili se u istom roku mogu odlučiti za prvenstvenu koncesiju na vrijeme koje pokriva pretvorena tržišna vrijednost objekata u koncesijsku naknadu, prema stanju na dan procjene.

Članak 168.

(1) Postupci davanja koncesija za gospodarsko korištenje pomorskog dobra koji su započeti prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“ br. 158/03, 100/04, 141/06, 38/09) završit će se prema odredbama zakona koji se primjenjivao u trenutku pokretanja postupka.

(2) Postupci davanja koncesija u lukama otvorenim za javni promet koji su započeti na temelju zahtjeva prema odredbama članka 61. i 62. Zakona o morskim lukama („Narodne

novine“ br. 108/95., 137/99., 97/00.), dovršit će se u skladu s odredbama zakona koji se primjenjivao u trenutku pokretanja postupka.

Članak 169.

Svi sklopljeni ugovori o koncesijama i izdana koncesijska odobrenja do stupanja na snagu ovog Zakona ostaju na snazi do isteka vremena na koje su sklopljeni odnosno dani.

Članak 170.

Ugovori o koncesiji koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ovog Zakona mogu se, na prijedlog davatelja koncesije i koncesionara izmijeniti sklapanjem dodatka ugovora o koncesiji, kojim će se koncesijska naknada utvrditi prema odredbama ovog Zakona.

Članak 171.

Koncesionar je dužan je pokrenuti postupak upisa u zemljišne knjige svih ugovora o koncesijama koji se odnose na pomorsko dobro, a za koje do stupanja na snagu ovog Zakona nije pokrenut postupak radi upisa u zemljišnu knjigu.

Članak 172.

(1) Ukoliko se na dan stupanja na snagu ovog Zakona cjelokupno lučko područje sportske luke ne koristi za sportske namjene koncesionar je dužan u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izvijestiti davatelja koncesije i na geodetskoj podlozi u mjerilu 1:200 odrediti razgraničenja sukladno članku 134. stavku 3. ovoga Zakona, te pružiti dokaze o zadovoljavanju uvjeta za sportsku luku.

(2) Davatelj koncesije će u roku od 6 mjeseci dodijeliti koncesiju na zahtjev ukoliko su ispunjeni zakonske uvjeti.

(3) Ukoliko nisu ispunjeni uvjet za davanje koncesije za sportsku luku jedinica lokalne samouprave dužna je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona, prostornim planom odrediti namjenu lučkog područja i to kao komunalnog dijela luke lokalnog značaja ili kao luku nautičkog turizma, te će ovisno o namjeni nadležno tijelo provesti postupak radi pripajanja ili gospodarskog korištenja.

Članak 173.

Pravne osobe koje zadovoljavaju uvjete za podnošenje zahtjeva za dodjelu koncesije iz članka 51. ovoga Zakona dužne su u roku od 12 mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona podnijeti zahtjev, ukoliko ne podnesu zahtjev, davatelj koncesije donijet će obavijest o namjeri davanja koncesije.

Članak 174.

Sve bespravno sagrađene građevine na pomorskom dobru do 15. veljače 1968. godine, a u funkcionalnoj su vezi s morem, smatraju se legalnim te stupanjem na snagu ovoga Zakona postaju pomorsko dobro, a vlasnicima tih građevina pripada naknada tržišne vrijednosti tih građevina ukoliko je zatraže u roku od tri mjeseca, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona,

ili se oni mogu odlučiti na prvenstvenu koncesiju na vrijeme koje pokriva pretvorena tržišna vrijednost građevina u koncesijsku naknadu, prema stanju na dan procjene.

Članak 175.

Sve bespravne građevine na pomorskom dobru izgrađene u razdoblju od 15. veljače 1968. godine do dana stupanja na snagu ovoga zakona postaju pripadnost pomorskog dobra, a njihovi vlasnici nemaju pravo na naknadu štete za te građevine.

Članak 176.

(1) Svi privezi za čamce sagrađeni bespravno od 15. veljače 1968. godine do dana stupanja na snagu ovoga zakona postaju pripadnost pomorskog dobra, ukoliko za isti nije izdano rješenje o uklanjanju.

(2) Nadležni katastarski ured dužan je u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakon sve pristane iz stavka 6. za koje nije izdano rješenje o uklanjanju, po službenoj dužnosti, ucrtati u katastarske operate, te elaborat s rješenjem dostaviti nadležnom zemljišnoknjižnom odjelu općinskog suda na provedbu, koji će, po službenoj dužnosti za njih u zemljišnoj knjizi u činiti vidljivim da se radi o pomorskom dobru. Osobe koje su izgradile te priveze mogu u roku od tri mjeseca, nakon što ti objekti budu u zemljišnoj knjizi upisani kao pomorsko dobro, zatražiti prvenstvenu koncesiju za razdoblje od 5 godina. Po isteku roka od 5 godina, ili ako se ne zatraži prvenstvena koncesija, takav objekt dati će se na upravljanje mjesno nadležnoj lučkoj upravi koja će ga dati u koncesiju.

Članak 177.

Sve pravne osobe, kao i njihovi pravni sljednici, kojima su bivše općine dale na korištenje pomorsko dobro a nisu postupile sukladno odredbama članka 1039. Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 17/94, 74/94 i 43/96.) nemaju nikakva prava za naknadom ulaganja u pomorsko dobro niti imaju pravo odnošenja građevina sa pomorskog dobra.

Članak 178.

(1) Ako se na dan stupanja na snagu ovoga Zakon na pomorskom dobru nalazi neizgrađena nekretnina, a koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasništvo fizičke ili pravne osobe, Republika Hrvatska putem nadležnog državnog odvjetništva može pokrenuti postupak brisanja upisanog vlasništva, s time da mora dokazati da upisani vlasnik vlasništvo nije stekao na pravovaljani način. Te postupke Republika Hrvatska dužna je pokrenuti u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Protekom roka od tri godine takve nekretnine mogu postati pomorsko dobro samo ukoliko ih nadležno tijelo u zakonom propisanom postupku utvrdi pomorskim dobrom. U takvom slučaju vlasniku pripada pravo na naknadu shodnom primjenom Zakona o izvlaštenju.

(2) Zakon o izvlaštenju shodno se primjenjuje na sve nekretnine koje u trenutku određivanja granice pomorskog dobra prestaju biti u vlasničkom režimu.

Članak 179.

(1) Granice pomorskog dobra određene prema odredbama Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 17/94, 74/94 i 43/96.) i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i Uredbe o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra („Narodne novine“, br. 8/04 i 82/05) ostaju na snazi.

(2) Postupci za određivanje granice pomorskog dobra započeti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti će se prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i Uredbe o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra („Narodne novine“, br. 8/04 i 82/05).

Članak 180.

(1) Luke otvorene za javni promet koje su na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i podzakonskih propisa bile razvrstane kao luke od osobitog (međunarodnog) gospodarskog interesa za Republiku Hrvatsku smatraju se lukama otvorenim za javni promet državnog značaja sukladno ovom Zakonu.

(2) Luke otvorene za javni promet koje su na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i podzakonskih propisa bile razvrstane kao luke županijskog značaja zadržavaju svoj pravni status sukladno razvrstaju.

(3) Luke otvorene za javni promet koje su na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i podzakonskih propisa bile razvrstane kao luke lokalnog značaja zadržavaju svoj pravni status sukladno razvrstaju.

(4) Luke posebne namjene koje su na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i podzakonskih propisa bile razvrstane kao luke od značaja za Republiku Hrvatsku smatraju se lukama posebne namjene državnog značaja sukladno ovom Zakonu.

(5) Luke posebne namjene koje su na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i podzakonskih propisa bile razvrstane kao luke posebne namjene županijskog značaja zadržavaju svoj pravni status sukladno razvrstaju.

Članak 181.

(1) Vlada Republike Hrvatske uskladit će akte o osnivanju lučkih uprava s ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

(2) Lučke uprave dužne su uskladiti statute i opće akte s ovim Zakonom i aktima iz stavka 1. ovog članka u roku od devedeset dana od dana njihova stupanja na snagu.

(3) Izabrani članovi upravnih vijeća i ravnatelji lučkih uprava ostaju na dužnosti do isteka mandata na koji su izabrani, odnosno imenovani.

Članak 182.

- (1) Najkasnije u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će se:
- Strateški plan upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom (članak 17. stavak 2.);
 - Strateški plan upravljanja i razvoja morskih luka (članak 17. stavak 2.).

Članak 183.

(1) Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od šest mjeseci:

1. Uredbu o postupku i kriterijima za utvrđivanje i određivanje granice pomorskog dobra (članak 9. stavak 4.);
2. Uredbu o posebnim uvjetima za davanje koncesija na zahtjev te minimalne naknade za koncesije na pomorskom dobru (članak 52. stavak 6.) ;
3. Uredbu o postupku davanja odobrenja za posebnu uporabu pomorskog dobra, sadržaju odluke, evidenciju i kriterije za određivanje visine naknade (članak 37. stavak 2.);
4. Uredbu o uvjetima i mjerilima za razvrstaj luka (članak 94. stavak 1. i 3.);
5. Uredbu o postupku i kriterijima za davanje koncesije za sportsku luku te visine koncesijskih naknada (članak 134. stavak 7.);
6. Uredbu o kriterijima za utvrđivanje broja, vrste i kapaciteta uređaja za prihvata i zbrinjavanje otpada s brodova (članak 136. stavak 7.).

Članak 184.

Ovlašćuje se ministar da u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona donese:

1. Pravilnik o načinu korištenja, evidentiranja i upisa u zemljišnu knjigu objekata nadgradnje (članak 5. stavak 4.);
2. Pravilnik o evidenciji i obilježavanju pojasa pomorskog dobra (članak 8. stavak 6.),
3. Pravilnik o izradi i vođenju jedinstvene nacionalne baze podataka pomorskog dobra (članak 15. stavak 5.);
4. Pravilnik o visini naknade za uporabu pomorskog dobra koju plaćaju vlasnici brodice upisanih u očevidnih brodice i vlasnici jahti upisanih u upisnik jahti i načina njena plaćanja (članak 27. stavak 6. i 7.);
5. Pravilnik o postupku davanja dozvola, kriterije i određivanje visine naknade te vrsta djelatnosti za koje se može dati dozvola na pomorskom dobru (članak 33. stavak 6.);
6. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja Upisnika koncesija (članak 62. stavak 3.);
7. Pravilnik o uvjetima korištenja i zaštite prirodnih i uređenih morskih plaža, sidrišta i privezišta (članak 91.);
8. Pravilnik o razvrstaju luka (članak 94. stavak 4.);
9. Pravilnik o kriterijima za određivanje lučkih pristojbi i kriterijima i iznosima lučkih pristojbi za brodove koji obavljaju javni linijski pomorski promet (članak 112. stavak 7. i 8.);
10. Pravilnik o kriterijima i tehničko-tehnološkim uvjetima za obavljanje djelatnosti (članak 114. stavak 3.);
11. Pravilnik o postupku davanja koncesije za javne usluge na pomorskom dobru (članak 115. stavak 6.);
12. Pravilnik o određivanju djelatnosti za koje se može dati dozvola na lučkom području (članak 118. stavak 3.);
13. Pravilnik o kriterijima za određivanje namjene pojedinog dijela luka županijskog i lokalnog značaja i uvjetima za njihovo korištenje, te određivanje visine naknade, uz suglasnost ministra nadležnog za prostorno uređenje (članak 120. stavak 7.).

(2) Ovlašćuje se ministar financija da u roku od godine dana od stupanja na snagu ovoga Zakona donese:

1. Pravilnik o načinu uplaćivanja naknada za koncesije i odobrenja na pomorskom dobru, uz suglasnost ministra financija, na prijedlog ministra (članak 27. stavak 6).

Članak 185.

Vlada Republike Hrvatske imenovat će Savjet za pomorsko dobro i morske luke u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona (članak 20. stavak 1).

Članak 186.

Za luke otvorene za javni promet od državnog značaj ministar će imenovati Savjete za razvoj luka u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona (članak 109. stavak 2.)

Članak 187.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br.158/03, 100/04, 141/06 i 38/09).

(2) Do donošenja podzakonskih akata iz članka 183. i članka 184. ovog Zakona, primjenjivat će odredbe podzakonskih akata koji su donijeti na temelju Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09), osim u dijelu koji je u suprotnosti s ovim Zakonom.

Članak 188.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

1. OPĆE ODREDBE

Članci 1. - 2.

Definira se pravno područje odnosno pitanja koja se Zakonom uređuju te temeljni pojmovi koji se koriste u Zakonu.

1.1. POJAM POMORSKOG DOBRA

Članci 3. - 5.

Definira se pojam pomorskog dobra kao dobra od interesa za Republiku Hrvatsku koje ima njezinu osobitu zaštitu. Propisuje se da pomorsko dobro čine unutarne morske vode i teritorijalno more, njihovo dno i podzemlje te dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj uporabi ili je proglašen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje. Ujedno se definira koje se građevine i drugi objekti na pomorskom dobru smatraju pripadnošću pomorskog dobra. Na pomorskom dobru ne mogu stjecati pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi.

1.2. MORSKA OBALA I NASIPI

Članci 6. i 7.

Definira se morska obala, utvrđuje se da Hrvatski hidrografski institut utvrđuje crtu srednjih viših visokih voda. Propisuju se slučajevi u kojima se kopno nastalo umjetnim putem tj. nasipavanjem mora smatra priraštajem izvorne – prirodne morske obale te slučajeve u kojima se kopno nastalo nasipavanjem mora ne smatra priraštajem izvorne morske obale.

1.3. GRANICE POMORSKOG DOBRA

Članak 8.

Određuju se slučajevi u kojima je rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra deklaratorni akt odnosno konstitutivni akt te evidentiranje pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi i katastru zemljišta odnosno nekretnina. Uređuje se da ministar donosi podzakonski akt kojim će se propisati radnje potrebne za evidentiranje pomorskog dobra u zemljišnoj knjizi i katastru zemljišta odnosno nekretnina.

Članak 9. – 14.

Određuje se da granicu pomorskog dobra i granicu lučkog područja luka posebne namjene u upravnom postupku utvrđuje Županijsko povjerenstvo za granice pomorskog dobra. Utvrđuje se da sastav Povjerenstva, postupak i kriterije za utvrđivanje granice pomorskog dobra propisuje Vlada Republike Hrvatske. Detaljno se definira postupak utvrđivanja granice pomorskog dobra te mogućnost izjave žalbe Ministarstvu na rješenja o utvrđenoj granici pomorskog dobra. Definira se da Povjerenstvo pokreće postupak izmjene granice pomorskog dobra po službenoj dužnosti ili na prijedlog zainteresirane stranke ako postojeća granica pomorskog dobra nije sukladna ovom zakonu.

2. UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

2.1. POJAM UPRAVLJANJA POMORSKIM DOBROM

Članci 15. – 19.

Detaljno se uređuje pojam upravljanja pomorskim dobrom te se propisuje da pomorskim dobrom upravlja, vodi brigu o zaštiti i odgovara Republika Hrvatska, da poslove upravljanja pomorskim dobrom u ime Republike Hrvatske obavlja Vlada Republike Hrvatske i Ministarstvo te da pojedine poslove upravljanja pomorskim dobrom Republika Hrvatska prenosi na jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te lučke uprave.

Propisuju se prava, obaveze i odgovornosti tijela nadležnih za obavljanje poslova upravljanja pomorskim dobrom.

Definira se politika upravljanja pomorskim dobrom te donošenje Strateškog plana upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom za desetgodišnje razdoblje i Strateškog plana upravljanja i razvoja morskih luka za desetgodišnje razdoblje. Definira se da navedene donosi Hrvatski sabor na prijedlog Vlade RH.

Zadužuju se Vlada Republike Hrvatske i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave u postupku upravljanja pomorskim dobrom sukladno međunarodno preuzetim obvezama Republike Hrvatske o integralnom upravljanju obalnim područjem Sredozemlja uvažavati načela i na koordinirani način provoditi ciljeve integralnog upravljanja obalnim područjem.

2.2. SAVJET ZA POMORSKO DOBRO I MORSKE LUKE

Članak 20.

Uvodi se Savjet za pomorsko dobro i morske luka kao međuresorno stručno savjetodavno tijelo za integralno upravljanje pomorskim dobrom, te se propisuje sastav i nadležnost istog.

2.3. OBVEZE OPĆINA, GRADOVA, VELIKIH GRADOVA I ŽUPANIJA

Članak 21. - 23.

Propisuju se obveze općina, gradova, velikih gradova i županija u odnosu na redovno održavanje pomorskog dobra u općoj uporabi i izvanredno održavanje pomorskog dobra.

2.4. ZAŠTIĆENO PODRUČJE

Članak 24.

Uređuje se redovno održavanje pomorskog dobra na zaštićenom području koje se stavlja u nadležnost pravne osobe koja upravlja tim područjem radi ostvarivanja ciljeva zbog kojih je zaštita uspostavljena. Definira se da u zaštićenim dijelovima prirode proglašenom od Hrvatskoga sabora ili Vlade RH koncesije na pomorskom dobru daje Vlada RH, a na ostalim zaštićenim područjima koncesije daje županijska skupština.

2.5. PLAN UPRAVLJANJA POMORSKIM DOBROM

Članak 25.

Definira se plan upravljanja pomorskim dobrom koji donosi predstavničko tijelo županije na prijedlog župana, odnosno predstavničko tijelo velikog grada na prijedlog gradonačelnika, uz prethodnu suglasnost Ministarstva. Navedeni plan mora biti usuglašen sa Strateškim planom upravljanja i gospodarenja pomorskim dobrom i Strateškim planom upravljanja i razvoja morskih luka Republike Hrvatske nakon njihovog donošenja.

2.6. SREDSTVA ZA UPRAVLJANJE POMORSKIM DOBROM

Članci 26. i 27.

Utvrđuju se sredstva za upravljanje pomorskim dobrom izvanlučkog područja i sredstva za određivanje granice pomorskog dobra i lučkog područja. Nadalje, određuje se raspored sredstava od naknada za koncesije i odobrenja na izvanlučkom području pomorskog dobra i za luke posebne namjene te se propisuje da su sredstva od nakana za dozvole na pomorskom dobru prihod općina i gradova.

3. UPORABA I KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Članak 28.

Definira se kako uporaba i korištenje pomorskog dobra obuhvaća opću uporabu pomorskog dobra, posebnu uporabu pomorskog dobra, gospodarsko korištenje pomorskog dobra te da se pravo na posebnu uporabu stječe na temelju odobrenja, a pravo na gospodarsko korištenje stječe se na temelju koncesije.

3.1. OPĆA UPORABA POMORSKOG DOBRA

Članak 29. – 34.

Opća uporaba pomorskog dobra i dalje se zadržava kao pravilo, te se ograničava, a iznimno isključuje na određeno vrijeme davanjem pomorskog dobra na gospodarsko korištenje ili posebnu uporabu.

Isključuje se pravo na pravo na posjed pomorskog dobra u općoj uporabi, definira pravo na posjedovnu zaštitu na pomorskom dobru za koncesionare, ovlaštenike odobrenja i nadležnu lučku upravu kada na temelju koncesije, odobrenja za posebnu uporabu i akta o osnivanju nadležne lučke uprave koriste pomorsko dobro.

Umjesto koncesijskih odobrenja za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobra kojima se ne ograničava niti isključuje opća uporaba pomorskog dobra, uvode se dozvole, koje daje Vijeće za davanje dozvola na pomorskom dobru, sukladno odobrenom godišnjem planu upravljanja na vremensko razdoblje do tri godine. Sastav Vijeća propisuje se Zakonom, kao i način podmirivanja troškova istoga. Dozvole se, u pravilu, izdaju svakom podnositelju zahtjeva ako ispunjava propisane uvjete, no ukoliko je broj dozvola ograničen godišnjim planom upravljanja pomorskim dobrom, raspisuje se javni natječaj, što je novina u Zakonu.

Zadržana je naknada za uporabu pomorskog dobra koju plaćaju vlasnici brodica upisanih u očevidnik brodica i vlasnici jahti upisanih u upisnik jahti.

3.2. POSEBNA UPORABA POMORSKOG DOBRA

Članak 35. – 37.

Propisuje se što se smatra posebnom uporabom pomorskog dobra. Kao novina uvodi se da se pravo na posebnu uporabu stječe na temelju odobrenja koje se daje na zahtjev. Definiira se nadležnost za davanje odobrenja za posebnu uporabu. Propisuje se da Vlada RH donosi odluku o odobrenju za posebnu uporabu na pomorskom dobru od interesa i značaja za RH u trajanju do 50 godina, da odluku o odobrenju za posebnu uporabu na pomorskom dobru od interesa i značaja za županiju daje županijska skupština, a na prostoru pomorskog dobra velikog grada gradsko vijeće velikog grada u trajanju do 30 godina te da odobrenje za posebnu uporabu na lučkom području luka otvorenih za javni promet daje upravno vijeće nadležne lučke uprave u trajanju do 10 godina.

3.3. GOSPODARSKO KORIŠTENJE POMORSKOG DOBRA

Članci 38. – 63.

Definira se koncesija kao pravni temelj za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, te upućuje na odredbe propisa kojima se uređuju koncesije za sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom. Novina je da se zadužuje davatelj koncesije za provođenje prethodnih radnji za dodjelu koncesije, te se propisuje što se prethodne radnje uključuju. Propisuje se i način imenovanja stručnog tijela za koncesije i nadležnosti istoga. Propisuju se nadležnost i rokovi za gospodarsko korištenje pomorskog dobra, koje u slučaju do posebnog interesa i značaja za Republiku Hrvatsku, Vlada Republike Hrvatske može dati, uz suglasnost Hrvatskoga sabora, najduže do 75 godina. Nadalje, koncesije za gospodarsko korištenje pomorskog dobra od značaja za županiju daje županijska skupština, odnosno na prostoru pomorskog dobra velikog grada gradsko vijeće velikog grada u trajanju do 30 godina. Iznimno, ako se gospodarski učinci koncesije od značaja za županiju ne mogu ostvariti u roku 30 godina, županijska skupština odnosno gradsko vijeće velikog grada mogu dati koncesiju za gospodarsko korištenje u trajanju najduže do 40 godina uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske. Propisuje se, kada započinje i završava postupak davanja koncesija, osnovi sadržaj obavijest o namjeri davanja koncesija, te osnovni razlozi za isključenje od prava na sudjelovanje u natječaju određenih gospodarskih subjekata, kao i uvjeti za poništenje postupaka davanja koncesije. Propisuje se, također, sadržaj ponude, kriteriji za odabir ponude, te temelj za donošenje odluke o koncesiji. Novina je koncesija na zahtjev za gospodarsko korištenje pomorskog dobra. Člankom 51. decidirano se nabrajaju slučajevi u kojima se koncesija na zahtjev može dati. U slučajevima dodjele koncesije na zahtjev gospodarsko korištenje plaže i/ili privezišta i/ili nautičkog sidrišta koja po svom položaju čini funkcionalnu, infrastrukturnu i prostornu cjelinu sa samo jednim ugostiteljskim, turističkim ili smještajnim objektom propisuje se kako ponudena koncesijska naknada ne može biti niža od trostrukog iznosa koncesijske naknade postignute na natječaju za gospodarsko korištenje plaže/privezišta/sidrišta unutar iste turističke kategorizacije mjesta. U odnosu na koncesiju na zahtjev za servisno pristanište propisuje se kako se ista može dati isključivo na zahtjev zajednice pravnih osoba i/ili fizičkih osoba vlasnika obrta, registriranih na području jedinice lokalne samouprave na čijem području se servisno privezište nalazi. Nadalje, definiraju se ugovor o koncesiji, naknada za koncesiju, rok davanja koncesije, mogućnost izmjene ugovora o koncesiji, potkoncesija, podugovaranje i prijenos koncesije te prestanak koncesije. U odnosu na upisnik koncesija i registar koncesija, uređenje istih ne mijenja se u odnosu na važeći Zakon.

Članci 64. do 76.

Zakonom se detaljno razrađuju odredbe o zalogu na koncesiji, sve u cilju zaštite prava vjerovnika na pravu koncesije i olakšavanju dobivanja kredita od strane financijskih institucija za potrebne investicije, a koji krediti se osiguravaju upisom zalogu na vremenski ograničenom pravu. Nadalje, detaljno se uređuje način prijenosa prava koncesije u slučaju neispunjavanja obveza koncesionara po ugovoru o kreditu osiguranim založnim pravom na koncesiji, a za koji prijenos se zadržava potreba ishoda prethodne suglasnosti davatelja koncesije.

4. PROSTORNO UREĐENJE I GRADNJA

Članci 77. do 79.

Uređuje se način sudjelovanja Ministarstva u postupku izrade i donošenja svih dokumenata prostornog uređenja koji obuhvaćaju područje pomorskog dobra.

U ovom dijelu uređuje se i dužnost naknade štete na prostoru pomorskog dobra.

5. MORSKE PLAŽE, SIDRIŠTA I PRIVEZIŠTA

5.1. MORSKE PLAŽE

Članci 80. – 86.

Uređuju se morske plaže, što je novina u Zakonu, no u praksi se pokazalo kako postoji potreba ovakvih odredbi kako bi se već Zakonom potaknulo jedinice lokalne samouprave da u skladu s stvarnim stanjem na terenu i uvažavajući potrebe lokalnog stanovništva i gospodarskih subjekata, definiraju plaže na svom području i time stvore preduvjete za koncesioniranje plaža odnosno zadržavanje istih u općoj uporabi.

Plaže se ovom glavom dijele na prirodne i uređene, a uređene dalje, s obzirom na funkciju i model upravljanja, na javne morske plaže, morske plaže hotela, kampova i turističkih naselja i morske plaže za posebne namjene.

5.2. SIDRIŠTE

Članci 87. – 88.

Zakon, u ovom dijelu, definira prirodno morsko sidrište i nautičko sidrište, kao sigurna mjesta za sidrenje i označena je u službenim pomorskim publikacijama.

U odnosu na nautička sidrišta, koja se za razliku od prirodnih sidrišta gospodarski koriste, te su opremljena napravama za sidrenje, u cilju zaštite koncesionara, definira se zaštićeno područje koncesijskog područja nautičkog sidrišta u kojem je zabranjeno sidrenje plovnih objekata i hidroaviona vlastitim sidrenim sustavom, osim za brodice upisane u očevidnih brodica u nadležnoj ispostavi lučke kapetanije.

5.3. PRIVEZIŠTE

Članci 89. – 91.

Zakon ponovno uvodi pojam privezišta i servisnog privezišta kao samostalnih infrastrukturnih objekata (pontona, gat, mol, riva, privez) i dio morskog akvatorija, budući da se u praksi pokazalo kako je potrebno urediti pitanje takvih izdvojenih infrastrukturnih objekata koji se stvarno koriste za privez plovila odnosno servisiranje plovnih objekata i omogućavanja davanja istih u koncesiju. Definira se da uvjete korištenja i zaštite prirodnih i uređenih morskih plaža, sidrišta i privezišta propisuje ministar.

6. LUKE

6.1. RAZVRSTAJ LUKA

Članci 92. – 96.

Razvrstavaju se luke prema namjeni, prema veličini i značaju te propisuju mjerila za razvrstaj luka. Odredbe su preuzete iz važećeg Zakona.

6.2. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET OD DRŽAVNOG ZNAČAJA

Članci 97. – 118.

Vezano za lučko područje, prenesene su odredbe iz važećeg Zakona, ali je dodana odredba prema kojoj je osnivač ovlašten i dalje upravljati lučkim područjem u slučaju promjene namjene lučkog područja. Odredbe o lučkoj upravi također su preuzete iz važećeg Zakona. Odredbe o tijelima lučke uprave najvećim dijelom su preuzete iz važećeg Zakona. Dodana je odredba kojom se onemogućava predstavniku koncesionara sudjelovanje u radu upravnog vijeća ukoliko se raspravljaju točke u kojima ima izravnih ili neizravnih osobnih interesa. Ravnatelju lučke uprave dano je pravo i obveza za izdavanje dozvola za obavljanje lučkih i

ostalnih gospodarskih djelatnosti. Odredbe o Savjetu za luku preuzete su iz važećeg Zakona. Definirani su prihodi lučkih uprava te na što se ista mogu trošiti, lučke tarife u lukama otvorenim za javni promet, te od čega se iste sastoje, za što koja pristojba plaća te tko ih donosi. Uređene su vrste lučkih i ostalih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet. Ujedno se propisuje koncesije koje se mogu dati na lučkom području i rok na koji se koncesije mogu dati te tko ih daje. Uređuje se da u slučaju davanja koncesije za gradnju objekata podgradnje koji obuhvaćaju posebnu tehnološku cjelinu ovlašteniku koncesije može se dati pravo upravljanja terminalom i naplate dijela lučkih pristojbi. Umjesto koncesije za obavljanje lučkih djelatnosti koja zahtijeva korištenje postojećih i/ili gradnju novih građevina i drugih objekata podgradnje i nadgradnje na lučkom području uvodi se pojam dozvole koja se može dati na rok do 10 godina, a djelatnosti za koje se može dati dozvola posebnim propisom propisuje ministar.

6.3. LUKE OTVORENE ZA JAVNI PROMET ŽUPANIJSKOG I LOKALNOG ZNAČAJA

Članci 119. – 126.

Navedeni članci odnose se na luke otvorene za javni promet županijskog i lokalnog značaja, te se u nastavku navodi novine. Skupština županije utvrđuje broj lučkih uprava, te lučka područja kojim upravljaju i radi upravljanja osnivaju lučku upravu. Definirano je lučko područje, njegova podjela na komunalni, operativni i nautički dio te je propisano da će kriterije za određivanje namjene pojedinog dijela luke, način plaćanja, uvjete korištenja te određivanje visine naknada propisati ministar uz suglasnost ministra nadležnog za prostorno uređenje. Odluku o utvrđivanju lučkog područja donosi županijska skupština na prijedlog lučke uprave, nakon što na snimak postojećeg stanja ishodi potvrdu nadležnog upravnog tijela da je isto u skladu s prostornim planom koji je u primjeni na tom području ili da je obala izgrađena prije 15. veljače 1968. uz prethodnu suglasnost teritorijalno nadležne lučke kapetanije. Na temelju odluke osnivača, lučka uprava podnosi zahtjev za ishođenje lokacijske dozvole i poduzima radnje za evidentiranje lučkog područja kao pomorskog dobra. Imenovanje članova upravnog vijeća lučke uprave je izmijenjeno na način da dva člana i predsjednika u ime osnivača imenuje župan, jednog člana imenuje ministar iz redova lučke kapetanije, a jednog imenuju načelnici i gradonačelnici na čijem području su luke kojima upravlja lučka uprava. Upravno vijeće donosi godišnji plan rada i razvoja luke koji obuhvaća i financijski plan s obvezom usmjeravanja najmanje 30% uprihođenih sredstava na lučko područje gdje je prihod nastao, kao i izvještaj o radu i izvještaje o izvršenju godišnjeg programa plana rada i razvoja luke. Definirano je da ravnatelja lučke uprave, na osnovi javnog natječaja, na prijedlog natječajne komisije, a uz suglasnost ministra, imenuje Upravno vijeće lučke uprave na vrijeme od četiri godine. Definiraju se vrste lučkih djelatnosti u lukama otvorenim za javni promet te uređuje da u lukama otvorenim za javni promet lokalnog značaja u kojima ne postoji gospodarski interes za pružanje usluga (prihvat otpada, opskrba vodom i električnom energijom, privez, usluga putnicima i dr.) i obavljanje lučkih djelatnosti, te usluge i djelatnosti može pružati lučka uprava. Propisuje se da se na sva pitanja u svezi luka otvorenih za javni promet županijskog i lokalnog značaja koja nisu uređena ovom glavom Zakona na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na luke otvorene za javni promet od državnog značaja.

6.4. LUKE POSEBNE NAMJENE

Članci 127. – 135.

Definira se pojam luke posebne namjene, kojom, kao i u važećem Zakonu, upravlja koncesionar. U odnosu prema važećem Zakonu, jasnije je određen razvrstaj luka prema

djelatnostima te se detaljnije uređuje osnivanje i upravljanje vojnim lukama. Uređuje se tko daje koncesiju za luku posebne namjene, ugovor o koncesiji za luku posebne namjene, prestanak prava uporabe/gospodarskog korištenja luke posebne namjene. U odnosu na sportske luke uvedene su određene novine, budući da su se u praksi pojavljivale razne nepravilnosti u radu istih. Tako se koncesija za sportsku luku daje na zahtjev pravnim osobama u sustavu sporta, neovisno o njihovom organizacijskom obliku koji se bave sportovima na ili u moru i koji imaju aktivne natjecatelje u najmanje tri uzrastne kategorije. Nadalje, zadužuje se koncesionar je dužan označiti na geodetskoj podlozi izrađenoj u mjerilu 1:200 sportski odnosno komunalni i /ili nautički dio sportske luke, te eventualne prostore za uslužne djelatnosti, te se na komunalni i/ili nautički dio primjenjuju se sve odredbe ovog Zakona u kojima su takvi dijelovi luke uređeni u sustavu javnih luka. Također, obvezuje se koncesionar voditi odvojene poslovne knjige u odnosu na sportski dio luke od preostalog dijela luke.

6.5. RED U LUCI

Članci 136. – 139.

Uvodi se dužnost svih plovnih objekata na plaćanje pristojbe za prihvata i zbrinjavanje otpada. Pristojba se sastoji od stalnog i promjenjivog dijela, stalni plaća svaki plovni objekt, osim ribarskih brodova i brodica, te brodica za sport i razonodu i jahti, prilikom svakog uplovljavanja, a promjenjivi se određuje u odnosu na stvarno predanu vrstu i količinu otpada. Iznimke se propisuju za plovne objekte u javnom obalnom linijskom pomorskom prijevozu, te plovne objekte koji obavljaju razvoz nafte i ostalih tereta u unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnom moru RH koji pristojbu plaćaju u samo jednoj od luka ticanja temeljem ugovora s nadležnom lučkom upravom, te za plovne objekte koji imaju zaključen ugovor o stalnom vezu, koji naknadu plaćaju uz naknadu o stalnom vezu. Definiran je rok od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu u kom su lučke uprave i koncesionari dužni donijeti Pravilnik o redu u luci, a koji potvrđuje Ministarstvo. Propisuje se postupanje lučke uprave i koncesionara prema osobi koja onečišćuje more ili taloži otpatke, odnosno postupanje nadležnog tijela prema lučkoj upravi i koncesionaru ukoliko se utvrdi da se njihovim djelovanjem onečišćuje more ili talože otpaci.

7. RED NA POMORSKOM DOBRU

Članci 140. – 146.

U ovom dijelu izbačena je odredba kojom je određeno da zahtjevu za izdavanje građevne dozvole investitor građevine koja se gradi na području pomorskog dobra dužan priložiti potvrdu teritorijalno nadležne lučke kapetanije o usklađenosti glavnog projekta s uvjetima za gradnju pomorskog dobra.

8. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

Članci 147. – 158.

Novine u odnosu na postojeći Zakon je uvođenje komunalnih redara koji će obavljati nadzor nad izvršavanjem dozvola za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru i poslove nadzora nad općom uporabi pomorskog dobra te da žalba protiv rješenja donesenih na temelju Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

9. PREKRŠAJI

Članci 159. – 164.

Propisuju se prekršaji na pomorskom dobru i raspon iznosa novčanih kazni.

10. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članci 165. – 187.

Uređuje se pitanje upisanog prava vlasništva na pomorskom dobru, pitanje prava na izvlaštenje i način i uvjete brisanja svih drugih stvarnih prava upisanih u zemljišnoj knjizi koje su fizičke ili pravne osobe stekle na pomorskom dobru. Uređuje se da u slučaju kada su pravne osobe iz članka 35. Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima (NN br. 19/74, 39/75, 17/77 i 18/81) iskoristile pravo prvokupnje, kao i u slučaju da su druge pravne osobe od tih pravnih osoba kupile pravo korištenja objekata u luci, ti objekti postaju pomorsko dobro danom stupanja na snagu ovog Zakona. Ujedno se propisuju prava pravnih osoba koje su zadnje imale pravovaljano pravo korištenja tih objekata. Definira se pitanje postojećih koncesija i koncesijskih odobrenja na pomorskom dobru i postupaka u tijeku.

Propisuje se da su granice pomorskog dobra određene prema odredbama Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 17/94, 74/94 i 43/96.) i Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i Uredbe o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra („Narodne novine“, br. 8/04 i 82/05) ostaju na snazi. Ujedno se propisuje da će se postupci za određivanje granice pomorskog dobra započeti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti će se prema odredbama Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (»Narodne novine«, br. 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09) i Uredbe o postupku utvrđivanja granice pomorskog dobra („Narodne novine“, br. 8/04 i 82/05).

Uređuje se pitanje bespravnih građevina na pomorskom dobru. Navode se podzakonski akti koje je temeljem Zakona dužna donijeti Vlada Republike Hrvatske, ministar te dan stupanja Zakona na snagu.